

Lijahona

**Spasiteljeva poruka
nade i izbavljenja,
stranica 18**

Kada se osjećate zaboravljeni,
sjetite se udovice iz Naina,
stranica 12

Uskršnja glazba: »U
Getsemaniju«, stranica 24

Kako pronaći mir i izbjeći
obmanu, stranica 26

CRKVA JE
OVDJE

Reykjavík Island

S planinom Esja prekrivenom snijegom u pozadini, Reykjavík, životopisni glavni grad Islanda izražava dobrodošlicu otočnom narodu udaljenom više od 1.600 km od europskog kopna. Prvi puta naseljen Vikinzima 874 po. Kr., Reykjavík je srce islandske kulturalne, ekonomske i državne aktivnosti, kao i jedan od najčišćih, najzelenijih i najsigurnijih gradova svijeta.

Prvo dvoje Islandana kršteno je u Danskoj 1851. Ubrzo su se vratili na Island i 1853. uspostavljen je prvi ogranak. Danas postoji gotovo 300 članova na Islandu u tri ogranka, u Reykjavíku, Akureyriju i Sellfossu. Najbliži je hram u Londonu u Engleskoj 1.894 km od Reykjavíka.

Iako je broj članova malen, Crkva nastavlja rasti. Unatoč izazovima izoliranosti, prijevoda crkvenih materijala, nepovoljnog vremena i kulturalnih barijera, vođe Crkve obećali su da će jednoga dana Island biti svjetionik drugim državama. Predsjednik Gordon B. Hinckley (1910.–2008.) posjetio je Island i podsjetio članove da su oni »narod 'snage i moći i sposobnosti' da učine velike stvari« (»Wonderful to Have Sweet, Good Land«, *Church News*, 21. rujna 2002., 10).

- Islandska misija uspostavljena je 1894., no propovijedanje evanđelja obustavljeno je 1914. Island je postao dio misije Danske Kopenhagen 1975.
- Godine 1977. starješina Joseph B. Wirthlin (1917.–2008.), tada član Prvog zbora sedamdesetorice, službeno je posvetio Island za propovijedanje evanđelja.
- Godine 1981. Mormonova knjiga objavljena je na islandskom jeziku – jeziku kojim se ne govori nigdje drugdje u svijetu.

U trenucima obeshrabrenja,
sjetite se udovice iz Naina

Keith J. Wilson

12

Imati povjerenja u
Spasiteljevo izbavljenje
predsjednik Henry B. Eyring

18

Tri lekcije o ljubavi,
radosti i miru

Brian K. Ashton

26

Učiniti
posluživanje
radosnim

8

Kada ste obeshrabreni

Život ima svojih uspona i padova. Ponekada, kada smo tužni, pitamo se što Bog radi – zašto brižan Otac dopušta da se ovo događa? Ova dilema može nam doseći dno kada se pitamo: »Je li Bogu opće stalo do mene osobno?«

U situacijama poput ove, otkrio sam da sljedeći stihovi iz Svetih pisama mogu biti korisni:

- **Psalam 8:5-6:** »Što je čovjek da ga se spominješ... Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni.«
- **Ivan 10:14:** Tijekom svojeg života ovdje na Zemlji, Isus je nazvao sebe »pastir dobri« te je nadodao: »Poznajem ovce svoje.«
- **Mojsije 1:39:** Ovo je jedan od mojih omiljenih stihova u kojem je Gospodin objavio svoju svrhu proroku Josephu Smithu: »Jer gle, ovo je djelo moje i slava moja – ostvarivati besmrtnost i vječni život čovjeka« – time naglašavajući svoje zanimanje za nas kao pojedince.
- **Luka 7:11-16:** Ne samo da nas se u ovom zapisu podučava o Spasiteljevoj moći nad smrću – pravovremeni podsjetnik u ovo uskršnje razdoblje – već on meni predstavlja najbolji primjer njegove istančane svjesnosti nas kao pojedinaca. Od svih Isusovih čudesa, nekolicina ih je toliko nježnih i samilosnih kao njegovo posluživanje udovici iz Naina. Kao što iznosim u svojem članku (vidi stranicu 12), ovaj nam zapis pokazuje Spasiteljevo zanimanje za nas i ljubav prema nama.

Keith Wilson

izvanredni profesor, Sveučilište Brigham Younga

- 5 Uskrснуo je!** »Grob je svladan – sloboda. Pobjedu Krist dariva.«
- 6 Prikazi vjere:** Bob i Lori Thurston – misija Kambodža Phnom Penh Njihova misija nije bilo ono što su očekivali, no također ih je blagoslovila na neočekivane načine.
- 8 Načela posluživanja:** Učiniti posluživanje radosnim
Jedan od najvećih izvora istinske radosti nalazi se u služenju.
- 12 U trenucima obeshrabrenja, sjetite se udovice iz Naina**
Keith J. Wilson
Baš kao što je to učinio za udovicu iz Naina, Spasitelj će doći nama u našim najočajnijim trenucima potrebe.
- 18 Imati povjerenja u Spasiteljevo izbavljenje**
predsjednik Henry B. Eyring
Gospodin će nas voditi do izbavljenja iz naših kušnji kada postajemo pravedniji.
- 24 Glazba:** U Getsemaniju *Tammy Simister Robinson*
Spasitelj je živio i umro za nas.
- 26 Tri lekcije o ljubavi, radosti i miru**
Brian K. Ashton
Možete pronaći sreću bez obzira na svoje okolnosti.
- 32 Glasovi svetaca posljednjih dana**
Uragan koji je uništio planove za vjenčanje; što je doista smrtni život; pjesma koja je pružila nadu; prihvaćeni poziv.
- 36 Blagoslovi samodostatnosti:** Posao cvate *Joshua J. Perkey*
Odvjetnik je izgubio svoj posao, no pronašao je nadahnuće kroz crkvene tečajeve za samodostatnost.
- 38 Naši domovi, naše obitelji:** Naš sin je sin Nebeskog Oca *Jerlyn Murphy*
Bez obzira koliko volimo svoju djecu, Bog ih voli više.
- 40 Podučavati tinejdžere i mladu djecu:** Nositi se s tragedijom
Savjeti da pomognete svojoj djeci osjetiti mir.

 Za brzo čitanje

Na koricama
Put za Emmaus,
Wendy Keller.

Odsjeci

MLADE ODRASLE OSOBE

42

Sa svim odabirima s kojima se suočavamo i **odlučima koje mijenjaju život** koje donosimo, kako možemo znati da **sljedimo Božji naum** za nas? Pročitajte ovomjesečne članke o **primanju objave**.

MLADI

50

Naučite kako koristiti svoj patrijarhalni blagoslov, budite nadahnuti da započnete **nove uskršnje tradicije i pronađite mir** za sebe i druge dok čitate ovomjesečne članke.

DJECA

Saznajte više o tome **zašto slavimo Uskrs** čitajući o Isusu Kristu, njegovom Pomirenju i Uskrsnuću te što nam oni znače.

ISTAKNUTI ČLANCI SAMO U DIGITALNOM IZDANJU

Vježbanje vaših duhovnih mišića

Aspen Stander

Kako bismo spriječili atrofiju našeg svjedočanstva, moramo stalno graditi svoje duhovne mišiće.

Živite li evanđelje malodušno?

Chakell Wardleigh

Koja je doista razlika između zaposlenosti u Crkvi i aktivnosti u evanđelju?

SAZNAJTE VIŠE

U aplikaciji Evandeoska knjižnica i na stranici liahona.lds.org možete:

- pronaći trenutno izdanje;
- otkriti sadržaj samo u digitalnom izdanju;
- pretražiti prethodna izdanja;
- predati svoje priče i povratne informacije;
- pretplatiti se ili darovati pretplatu;
- poboljšati proučavanje s digitalnim alatima;
- podijeliti omiljene članke i videozapise;
- preuzeti ili ispisati članke;
- slušati svoje omiljene članke.

KONTAKTIRAJTE NAS

Pošaljite svoja pitanja i povratne informacije putem e-pošte na liahona@ldschurch.org.

Predajte svoje priče koje potiču vjeru putem stranice liahona.lds.org ili ih pošaljite poštom na adresu:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, SAD

TRAVANJ 2019., SV. 18. BR. 1
LIJAHONA 18604 119

Medunarodni časopis Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Prvo predsjedništvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Zbor dvanaestorice: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares
Urednik: Randy D. Funk

Savjetnici: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Glavni direktor: Richard I. Heaton

Direktor crkvenih časopisa: Allan R. Loyborg

Poslovni upravitelj: Garff Cannon

Glavni urednik: Adam C. Olson

Pomoćnik glavnog urednika: Ryan Carr

Pomoćnica za publikacije: Camila Castrillón
Tekst i uređivanje: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy

Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Glavni umjetnički direktor: J. Scott Knudsen

Umjetnički direktor: Tadd R. Peterson

Dizajn: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica za intelektualno vlasništvo: Collette Nebeker Aune

Voditeljica produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisra M. Smith

Grafička priprema: Joshua Dennis, Ammon Harris

Direktor tiska: Steven T. Lewis

Direktor distribucije: Troy R. Barker

Distribucija: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Njemačka

Podaci o pretplati:

Za pretplatu ili promjenu adrese molimo vas kontaktirati Službu za kupce

Besplatni telefon: 0800 2950 2950

Tel.: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Cijena jednogodišnje pretplate: 4,65 kn za Hrvatsku i 0,53 eura za Crnu Goru

Tekstove i pitanja šaljte na Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ili e-mail: liahona@ldschurch.org.

Liahona (pojam iz Mormonove knjige koji znači »kompas« ili »usmjerivač») izdaje se na albanskom, armenskom, bislama, bugarskom, kambodžanskom, cebuano, kineskom, kineskom (pojednostavljenom), hrvatskom, češkom, danskom, nizozemskom, engleskom, estonskom, fidžijskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, islandskom, indonezijskom, talijanskom, japanskom, kiribati, korejskom, letonskom, litvanskom, malagaškom, maršalskom, mongolskom, norveškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, ruskom, samoanskom, slovenskom, svahili, španjolskom, švedskom, tagaloškom, tahićanskom, tajskom, tongan, ukrajinskom, urdu i vijetnamskom. (Učestalost izdanja ovisi o jeziku.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Tiskano u Njemačkoj.

Podaci o autorskim pravima: Osim ako to nije drugačije navedeno, pojedinci mogu umnažati materijal iz Lijahone za osobnu ili

nekommercijalnu upotrebu (uključujući i crkvene pozive). To pravo može se opozvati bilo kada. Slikovni se materijal ne može umnažati ako su uz umjetničko djelo navedena ograničenja. Sva pitanja o autorskim pravima upućuju se Uredu za intelektualno vlasništvo, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2019 Vol. 18 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Croatian (ISSN 1538-4543) is published twice a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

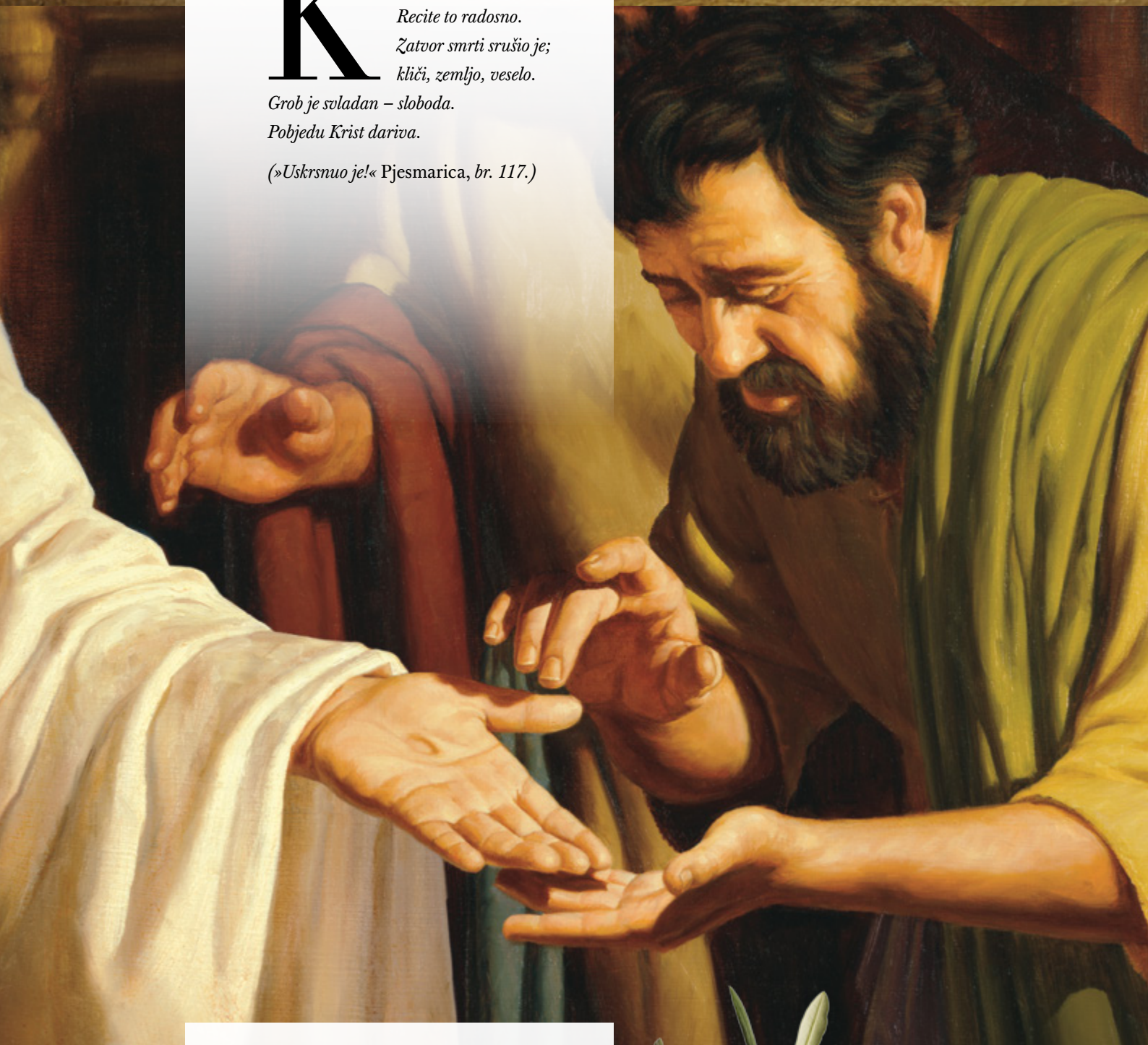
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Krist naš Bog uskrsnuo je!
Recite to radosno.
Žatvor smrti srušio je;
kliči, zemljo, veselo.

Grob je soladan – sloboda.

Pobjedu Krist dariva.

(»Uskrsnuo je!« Pjesmarica, br. 117.)

Dok se ovog Uskrsa sjećate Spasitelja, možete posjetiti stranicu lds.org/go/4195 kako biste pogledali predivnu likovnu umjetnost i svjedočanstva apostola o Spasiteljevim osobinama koje su omogućile njegovo Pomirenje i Uskrsnuće.

Bob i Lori Thurston

služili su u misiji Kambodža Phnom Penh

Na svojoj su prvoj zajedničkoj misiji Bob i Lori Thurston naučili da se smisljeno posluživanje može dogoditi unatoč jezičnim preprekama i kulturalnim razlikama jer smo svi mi djeca Božja.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Bob:

Jednoga smo dana mogli čuti treštavu glazbu i primijetili smo da netko podiže šator. U Kambodži to znači da se ili netko vjenčava ili je netko preminuo.

Lori:

Saznali smo da je majka petero ili šestero djece upravo preminula. Nije imala muža kao takvog. Djeca su se upravo probudila i shvatila da im je majka mrtva.

Jedna je kćer samo ridala. Putem tumača je rekla: »Najstarija sam. Imam svu ovu braću i sestre. Ne znam što ću napraviti.«

Samo sam ju podigla u svoje naručje. Kako ne bih? Ova je djevojka upravo izgubila svoju majku. Obratila sam joj se na engleskom jeziku i rekla: »Znam da me ne razumiješ, no obećavam ti da ćeš ponovno vidjeti svoju majku. Bit ćeš dobro. Nećeš biti ostavljena sama.«

Mnoga iskustva poput ovoga dala su nam posebnu vezu s narodom Kambodže.

OTKRIJTE VIŠE

Pronađite više Prikaza vjere na stranici lds.org/go/18.

Načela posluživanja

UČINITI POSLUŽIVANJE radosnim

Služenje s ljubavlju donosi radost i pružatelju i primatelju.

Ponekada se naša potraga za srećom u ovom životu može učiniti poput trčanja na traci za trčanje. Trčimo i trčimo pa ipak osjećamo kao da nismo nikamo dospjeli. Za neke se pomisao posluživanja drugima jednostavno čini kao dodavanje više toga za raditi.

No naš Nebeski Otac želi da iskusimo radost te nam je rekao da »ljudi jesu, da bi radost imali« (2 Nefi 2:25). A Spasitelj je podučavao da je posluživanje drugima ključan dio toga kako donosimo radost u svoje i tuđe živote.

Što je radost?

Radost je određena kao »osjećaj velikog zadovoljstva i sreće«. ¹ Proroci posljednjih dana dali su pojašnjenje o tome odakle radost dolazi i kako je pronaći. »Radost koju osjećamo gotovo i nema veze s okolnostima naših života i svime na što se u svojim životima usredotočimo«, rekao je predsjednik Russell M. Nelson. »Radost dolazi od [Isusa Krista] i zbog njega. On je izvor sve radosti.« ²

Posluživanje donosi radost

Kada je Lehi blagovao od ploda sa stabla života, njegova se duša ispunila »silno velikom radošću« (1 Nefi 8:12). Njegova je prva želja bila podijeliti ovaj plod s onima koje je volio.

Naša voljnost da poslužujemo drugima može donijeti ovaj oblik radosti nama i njima. Spasitelj je podučio svoje učenike da nam plod kojim radamo kada smo povezani s njim donosi puninu radosti (vidi Ivan 15:1–11). Vršenje njegovog djela služenjem i nastojanjem da dovedemo druge njemu može biti radosno iskustvo (vidi Luka 15:7; Alma 29:9; Nauk i savezi 18:16; 50:22). Možemo iskusiti ovu radost čak i

kada se suočavamo s oprečnošću i patnjom (vidi 2 Korinćanima 7:4; Kološanima 1:11).

Spasitelj nam je pokazao savršeni primjer da se jedan od najvećih izvora istinske radosti u smrtnom životu nalazi kroz služenje. Kada poslužujemo svojoj braći i sestrama poput Spasitelja, s dobrotvornošću i ljubavlju u našem srcu, možemo iskusiti radost koja nadilazi jednostavnu sreću.

»Dok [posluživanje] prihvaćamo voljnog srca... bit ćemo bliže tome da postanemo narod Siona i osjećat ćemo neusporodivu radost s onima kojima smo pomogli na putu učenitva«, naučavala je sestra Jean B. Bingham, opća predsjednica Potpornog društva.³

IZVOR ISTINSKE RADOSTI

Spasitelj nam je pokazao savršeni primjer da se istinska radost u smrtnom životu može naći kroz služenje.

Kako posluživanje možemo učiniti radosnijim?

Mnogo je načina da donesemo više radosti u naše posluživanje. Evo nekoliko ideja:

- 1. Razumjeti svoju svrhu u posluživanju.** Mnogo je razloga za posluživanje. U konačnici, naša bi se nastojanja trebala uskladiti s Božjom svrhom »ostvariva[nja] besmrtnost[i] i vječn[og] život[a] čovjeka« (Mojsije 1:39). Kada prihvatimo poziv predsjednika Russella M. Nelsona da pomognemo drugima na putu saveza, možemo pronaći radost u sudjelovanju u Božjem djelu.⁴ (Za više o svrsi posluživanja, vidi »Načela posluživanja: Svrha koja će promijeniti naše posluživanje«, u *Lijahoni* iz siječnja 2019.)
- 2. Učiniti posluživanje usredotočenim na ljude, ne zadatke.** Predsjednik Thomas S. Monson često nas je podsjećao: »Neka nikada problem koji treba riješiti ne postane važniji od osobe koju treba voljeti.«⁵ Posluživanje je vezano za voljenje ljudi, ne za stvari koje se vrše. Kako učimo voljeti kao što je Spasitelj volio, bit ćemo otvoreniji radosti koja dolazi iz služenja drugima.

- 3. Učiniti posluživanje jednostavnim.** Predsjednik M. Russell Ballard, vršitelj dužnosti predsjednika Zbora Dvanaestorice apostola, rekao nam je: »Veliko se ostvaruje kroz jednostavno i malo... Naša mala i jednostavna djela dobrote i služenja skupit će se u život ispunjen ljubavlju prema Nebeskom Ocu, predanošću djelu Gospodina Isusa Krista i osjećajem mira i radosti svaki put kada posežemo jedni prema drugima.«⁶
- 4. Izbacite stres iz posluživanja.** Nije vaša dužnost ostvariti nečije spasenje. To je između tog pojedinca i Gospodina. Naša je dužnost voljeti ih i pomoći im da se okrenu Isusu Kristu, koji je njihov Spasitelj.

Nemojte odlagati radost služenja

Ljudi su ponekada neskloni tražiti potrebnu pomoć, pa nuđenje našeg služenja može biti upravo ono što im je potrebno. No naše nametanje ljudima također nije rješenje. Tražiti dopuštenje prije posluživanja dobra je ideja.

Starješina Dieter F. Uchtdorf iz Zbora dvanaestorice apostola ispričao je o samohranj majci koja je dobila vodene kozice – a tada su se i njezina djeca razboljela. Inače besprijeekorna kuća postala je zatrpana i neuredna. Pouđe se i rublje nagomilalo.

U trenutku kada se osjećala u potpunosti prevladanom, sestre iz Potpornog društva pokušale su na njezina vrata. One nisu rekle: »Reci nam kako možemo pomoći.« Kada su vidjele situaciju, skočile su na posao.

»Počistile su kaos, donijele svijetlo i jasnoću u dom i pozvale prijateljicu da donese toliko potrebne namirnice. Kada su konačno završile s poslom i pozdravile se, ostavile su tu mladu majku u suzama – suzama zahvalnosti i ljubavi.«⁷

I pružateljice i primateljica osjetile su toplinu radosti.

Njegovati radost u vašem životu

Što više radosti, mira i zadovoljstva možemo kultivirati u svojem životu, tim ćemo više moći dijeliti s drugima dok poslužujemo. Radost dolazi kroz Duha Svetoga (vidi Galaćanima 5:22 i Nauk i savezi 11:13). Ona je nešto za što se možemo moliti (vidi Nauk i savezi 136:29) i što možemo pozvati u svoj život. Evo nekoliko ideja za kultiviranje radosti u našem životu:

- 1. Brojite svoje blagoslove.** Dok preispitujete svoj život, zapišite u svoj dnevnik ono s čime vas je Bog blagoslovio.⁸ Zamjećujte dobro svugdje oko sebe.⁹ Obratite pažnju na to što bi vas moglo sprječavati da osjećate radost te zapišite načine na koje to možete riješiti ili bolje razumjeti. Tijekom ovog uskršnjeg razdoblja, odvojite vremena da potražite veću povezanost sa Spasiteljem (vidi Nauk i savezi 101:36).
- 2. Vježbajte obzirnost.** Radost vas može lakše pronaći u trenucima tihe meditacije.¹⁰ Pažljivo poslušajte što vam donosi radost (vidi 1 Korinćanima 16:15). Vrijeme odvojenosti od medija ponekada može biti nužno za vježbanje obzirnosti.¹¹
- 3. Izbjegavajte uspoređivati se.** Rečeno je da uspoređivanje krađe radost. Pavao je upozorio da oni koji se »mjere vlastitom mjerom i uspoređuju sami sa sobom, ludo postupaju« (2 Korinćanima 10:12).
- 4. Tražite osobnu objavu.** Spasitelj je naučavao: »Budeš li iskao, primit ćeš objavu za objavom, spoznaju za spoznajom, da bi mogao znati otajstva i ono što je mironosno – ono što donosi radost, ono što donosi život vječni« (Nauk i savezi 42:61).

Poziv na djelovanje

Kako možete povećati radost koju pronalazite u svojem životu kroz posluživanje? ■

Načela u ovom članku mogu biti primijenjena u našim svakodnevnim razgovorima, no namijenjena su pomoći poslužiteljskoj braći i sestrama u njihovim nastojanjima da blagoslove pojedince i obitelji koji su im dodijeljeni.

NAPOMENE

1. »Joy«, en.oxforddictionaries.com
2. Russell M. Nelson, »Radost i duhovni opstanak«, *Lijahona*, studeni 2016., 82
3. Jean B. Bingham, »Posluživati poput Spasitelja«, *Lijahona*, svibanj 2018., 107
4. Russell M. Nelson, »Dok zajedno idemo naprijed«, *Lijahona*, travanj 2018., 4–7
5. Thomas S. Monson, »Finding Joy in the Journey«, *Lijahona*, studeni 2008., 86.
6. M. Russell Ballard, »Finding Joy through Loving Service«, *Lijahona*, svibanj 2011., 49
7. Dieter F. Uchtdorf, »Radosno življenje evanđelja«, *Lijahona*, studeni 2014., 120–123
8. Vidi Henry B. Eyring, »O Remember, Remember«, *Lijahona*, studeni 2007., 67
9. Jean B. Bingham, »That Your Joy Might Be Full«, *Lijahona*, studeni 2017., 87
10. Vidi Dieter F. Uchtdorf, »Of Things That Matter Most«, *Lijahona*, studeni 2010., 21
11. Vidi Gary E. Stevenson, »Spiritual Eclipse«, *Lijahona*, studeni 2017., 46

U trenucima obeshrabrenja sjetite se *udovice iz Naina*

Posebice kada se osjećamo zaboravljeno ili zanemareno, moramo se sjetiti: Isus je pritekao u pomoć udovici točno u njezinom trenutku potrebe, a doći će i k nama.

Keith J. Wilson

Izvanredni profesor na Odsjeku za drevna Sveta pisma, Sveučilište Brigham Younga

Ponekada u usponima i padovima života, možemo se osjećati kao da Bog nije vrlo aktivan u našim svakodnevnim životima. Naši se obrasci čine podosta zamorni i monotoni. Ne mijenja se puno toga i ponekada je teško izdvojiti jedno područje u kojem je Bog izravno posredovao u našim okolnostima. Kada me god u mojem životu pogode takvi osjećaji nevažnosti, često razmišljam o ženi iz Novog zavjeta koja se možda osjećala na takav način. Ona nije imenovana u Svetim pismima, već je jednostavno poznata pod nazivom svojeg sela i svojeg bračnog statusa.

Ta je žena udovica iz Naina i jedino je evanđelist Luka zabilježio njezinu čudesnu priču. Za mene ona predstavlja srž Spasiteljevog personaliziranog službeništva i kako je posezao za obeshrabrenim, običnim ljudima svojeg društva. Ovaj zapis pouzdano rješava pitanje poznaje li nas Bog i brine li za nas.

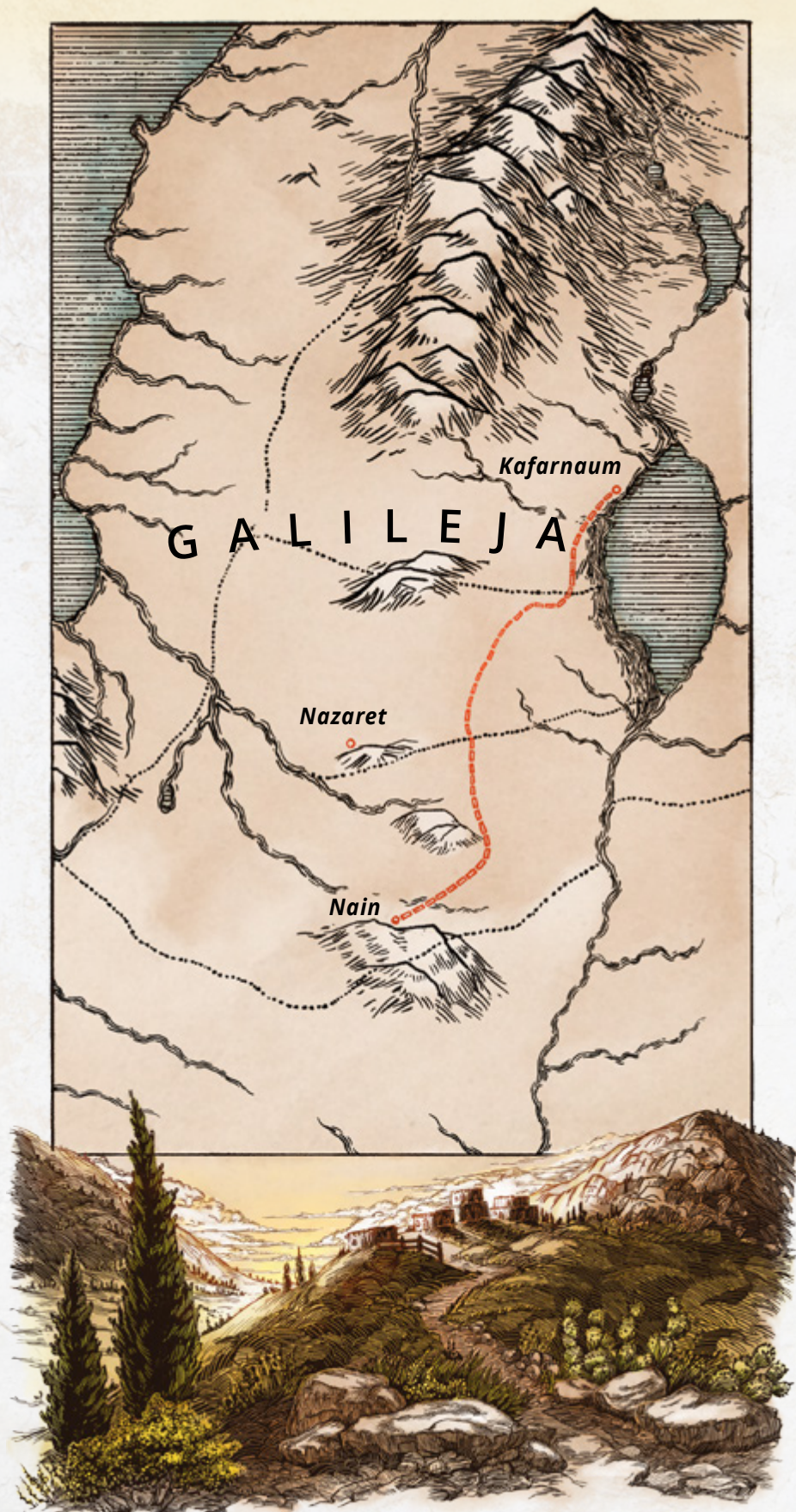
Kratak pregled čuda iz 7. poglavlja Luke opisuje Isusa kako presreće pogrebnu povorku i čudesno vraća preminulog mladića u život. No više je toga za razumjeti o ovim okolnostima. Kao i sa svim čudima, no posebice s ovim, kontekst je ključan za razumijevanje ovog slučaja. Budući da sam podučavao u Jeruzalemskom centru Sveučilišta Brigham Younga, iznijet ću vam neke osobne uvide u ovo čudo.

U Isusovo je vrijeme Nain bio malo poljodjeljsko selo, smješteno podno brda More koje određuje istočnu stranu doline Jizreel. Sam je gradić bio podalje od utabanog puta. Pristup gradu bio je ograničen na jednu cestu. Tijekom Isusovog vremena ovo je naselje bilo malo i relativno siromašno, a ostalo je takvo od tada. S vremena na vrijeme, tijekom svoje povijesti, ovaj je grad uključivao ne više od 34 kuće i tek 189 stanovnika.¹ Danas je to dom za oko 1.500 stanovnika.

Luka započinje svoj zapis uzimajući u obzir da je Isus dan ranije bio u Kafarnaumu te je iscijelio stotnikovog slugu (vidi Luku 7:1–10). Tada spoznajemo da je »poslije toga« (stih 11; naglasak dodan) Spasitelj otišao u grad zvan Nain, popraćen velikom skupinom učenika. Ovaj je redoslijed vrlo važan. Kafarnaum je smješten na sjevernoj obali Galilejskog mora, 183 m ispod razine mora. Nain se nalazi oko 50 km jugozapadno od Kafarnauma na visini od 213 m iznad razine mora, što je zahtijevalo naporan, strm uspon do Naina. Kako bi se pješke došlo od Kafarnauma do Naina, bilo je potrebno barem jedan do dva dana. Nedavno je skupini mladah-nih studenata Jeruzalemskog centra Sveučilišta Brigham Younga bilo potrebno 10 sati hoda na ovoj trasi po asfaltiranim cestama. To znači da se Isus vjerojatno trebao ustati vrlo rano ili po mogućnosti hodati tijekom noći da bi presreo pogrebnu povorku dan kasnije.²

Kako se Krist približavao gradu nakon vrlo napornog putovanja, mladića koji je vjerojatno bio u svojim dvadesetima³ nosili su na pogrebnim nosilima. Luka nam kaže da je ovaj mladić bio udovičin jedini sin i neki učenjaci tumače tekst na grčkom jeziku kao da podrazumijeva da nije imala druge potomke.⁴ Velika ju je skupina seljana pratila u ovoj najkobnijoj obiteljskoj tragediji.

Očito, svakome bi smrt sina bila tragedija, no razmotrite posljedice za ovu udovicu. Što bi

to zapravo značilo društveno, duhovno i financijski biti udovica bez nasljednika u drevnom Izraelu? U kulturi Staroga zavjeta, uvjerenje je bilo da kada suprug umre prije nego je stigao u staru dob, to je bio znak Božjeg suda zbog grijeha. Time su neki vjerovali da je Bog odmjerivao kaznu nad ovom preživjelim udovicom. U knjizi o Ruti, kada je Naomi obudovjela u ranoj dobi, oplakivala je: »Jahve posvjedoči protiv mene, i Svemoguću me u tugu zavi« (Ruta 1:21).⁵

Ne samo da je postojala duhovna i emocionalna bol, već se ova udovica iz Naina također suočila s financijskom propašću – i to zureći gladovanju u lice.⁶ Nakon vjenčanja, žena je bila dodijeljena obitelji svojeg muža radi financijske zaštite. Ako je on umro, onda je briga o njoj bila prenesena na njezinog sina s pravom prvorodstva. Sada kada je jedini sin s pravom prvorodstva ove udovice bio mrtav, ona se našla na kraju svojih financijskih mogućnosti. Ako je njezin sin bio u svojim dvadesetima, ona je vjerojatno bila sredovječna žena koja je živjela u malom, skrovitom poljodjelskom gradu, a sada se našla u duhovnoj, društvenoj i financijskoj bijedi.

Točno u tom kratkom vremenskom razdoblju kada su seljani nosili sina ove žene na ukop, Isus je susreo povorku te se »sažali... nad njom« (Luka 7:13). Zapravo, lako je moguće da Luka

ovo nije dovoljno naglasio. Isus je nekako osjetio krajnje očajnu situaciju ove udovice. Možda je provela noć ispružena na svojem prašnjavom podu, preklinjući od Nebeskog Oca da zna zašto. Možda je čak i otvoreno propitkivala zašto je on zahtijevao od nje da uopće više živi na ovoj Zemlji. Ili je možda bila prestravljena zbog predstojeće usamljenosti s kojom će se suočiti. Ne znamo. No znamo da je Spasitelj odabrao odmah napustiti Kafarnaum, što je moglo zahtijevati od nje da hoda tijekom noći kako bi presreo pogrebnu povorku baš prije nego što su položili tijelo u zemlju.

Da, kada je vidio njezino lice umrljano suzama dok je kročila iza povorke, Isus je osjetio veliku sućut prema ovoj ženi – no čini se da je njegova sućut došla iz osjećaja koje je imao puno prije nego što se »dogodilo« da je presreo tu pogrebnu svitu. On je stigao tamo točno u njezinom trenutku potrebe.

Isus je rekao udovici: »Nemoj plakati« (stih 13). Ne bojeći se obredne nečistoće, on se »dotače [lijesa]« i ljudi u povorci »stadoše«. Zatim je zapovjedio: »Mladiću, tebi govorim, ustani!»

Mrtvac se podiže i počeo govoriti; a Isus ga dade njegovoj majci« (stihovi 14–15). Naravno, skupina seljana i Isusovih sljedbenika bila je ispunjena strahom kada se njihova zajednička tuga pretvorila u čistu radost. Svi su oni »slavili Boga: 'Velik se prorok... pojavi među nama'« (stih 16). No ovo je čudo bilo vezano i za spašavanje jedne očajne duše. Isus je bio svjestan toga da je ovoj ženi nanijeta velika nepravda – ona je bila netko na koga se gledalo svisoka u njihovoj kulturi. Njezina je situacija vapila za njegovom neposrednom pažnjom, čak i ako je trebao daleko putovati da bi bio tamo u točno određenom trenutku. On je poznao njezinu očajnu situaciju i brzo je došao. Predsjednik Thomas S. Monson (1927.–2018.) izrekao je neporecivu istinu kada je rekao: »Jednoga dana kada se osvrnemo na prividne slučajnosti našeg života, shvatit ćemo da možda to naposljetku nisu bile slučajnosti.«⁷

Dakle, koliko god nadahnjujući ovaj događaj bio, on nam mora postati puno više od izvrsne biblijske priče. On nepogrešivo potvrđuje da je Isus znao za ovu siromašnu, zaboravljenu i bijednu udovicu.

Posebice kada se osjećamo zaboravljeno ili zanemareno ili beznačajno, moramo se sjetiti: Isus je došao udovici u njezinom trenutku očajne potrebe, a doći će i k nama. Uz to, druga lekcija koju možemo dobiti iz primjera našeg Spasitelja je ona o važnosti posezanja da blagoslovimo druge oko nas. Mnogi će unutar našeg kruga biti obeshrabreni s vremenom na vrijeme. Ako im možete ispričati o »sestri Nain« i kako je Gospodin točno poznao njezinu obeshrabrenost i veliku osobnu krizu, to bi moglo promijeniti noć u dan. Sjetite se dirljivog opažanja predsjednika Spencera W. Kimballa (1895.–1985.): »Bog nas primjećuje i on bdije nad nama. Ali obično kroz druge ljude zadovoljava naše potrebe.«⁸

Od svih Isusovih čudesa tijekom njegovog vremena na Zemlji, za mene je nekolicina njih toliko nježna i samilosna kao njegovo posluživanje udovici iz Naina. Ono nas podsjeća da smo mu mi bitni i nikada nas neće zaboraviti. To ne možemo zaboraviti. ■

NAPOMENE

1. Vidi E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (1932.), 75.
2. Vidi S. Kent Brown, *The Testimony of Luke* (2015.), 364.
3. Vidi Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
4. Vidi Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
5. U Izaiji 54:4 Gospodin govori obudovljenom Izraelu da se »više ... neće[] spominjati rugla udovištva svojega«.
6. Vidi Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
7. Thomas S. Monson, u Joseph B. Wirthlin, »Lessons Learned in the Journey of Life«, *Liahona*, svibanj 2001., 38.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006.), 82.

Kako biste pogledali biblijski videozapis: »Widow of Nain«, posjetite stranicu lds.org/go/041917.

predsjednik
Henry B. Eyring
drugi savjetnik
u Prvom
predsjedništvu

IMATI POVJERENJA U SPASITELJEVO izbavljenje

Spasiteljevo Pomirenje i Uskrsnuće daju mu moć da nas osnaži u našim kušnjama ili da nas izbavi iz njih.

Za nas koji smo izgubili voljene, put pred nama može biti tužan i usamljen – čak i više za one bez spoznaje i svjedočanstva o Pomirenju i Uskrsnuću Spasitelja Isusa Krista. Prisjetit ćete se njegove dvojice sumnjičavih učenika na putu za Emaus. Uskrsli im se Gospodin približio i upitao ih zašto su tužni. Luka pruža odgovor:

»Ono što se dogodilo s Isusom Nazarećaninom – odgovoriše mu – koji bijaše silan prorok riječju i djelom pred Bogom i pred cijelim narodom:

kako ga naši glavari svećenički i članovi Velikog vijeća predadoše da bude osuđen na smrt te ga razapeše.

A mi smo se nadali da je on onaj koji će osloboditi Izraela« (Luka 24:19–21).

Crpimo utjehu iz naše spoznaje i svjedočanstva da je on *bio* taj koji je otkupio Izraela. On *je bio* taj koji »skrši uze smrti« (Mosija 15:23). On *je bio* taj koji je postao »prvenac umrlih« (1 Korinćanima 15:20). On *je bio* taj koji je omogućio hramske saveze koji nas povezuju zauvijek s onima »na tren izgubljen[ima]«. ¹

U ovo uskršnje razdoblje volio bih iznijeti dio svoje poruke sa sastanka duhovne misli koju sam iznio prije nekoliko godina o Spasiteljevoj moći izbavljenja. Osnažila me dok sam ju pripremao i kada sam ju iznio. Molim se da će osnažiti vas dok ju čitate.

Spasitelj poznaje našu tugu

Život za neke završava rano, a naposljetku će za sve nas. Svi ćemo mi biti iskušani suočavajući se sa smrću nekoga koga volimo.

Neki dan susreo sam čovjeka kojeg nisam vidio od kada mu je žena umrla. Bio je to

slučajan susret tijekom ugodne društvene, praznične prilike. Smiješio se dok mi je prilazio. Sjećajući se smrti njegove supruge, vrlo sam ga pažljivo pozdravio uobičajenim pozdravom: »Kako ste?«

Smiješak je nestao, njegove su oči postale suzne, a on je tiho rekao, s velikom iskrenošću: »Dobro sam. No, vrlo je teško.«

To *jest* vrlo teško, kao što ste mnogi od vas saznali, a svi ćemo mi u nekom trenutku spoznati. Najteži dio te kušnje jest znati što učiniti s tugom, usamljenošću i gubitkom koje možemo osjetiti kao da je dio nas izgubljen. Tuga može

*Spasitelj je mogao spoznati
naše žalosti po nadahnuću od Duha,
no umjesto toga je odabrao spoznati
ih iskusiši ih za sebe.*

biti uporna poput kronične boli. Za neke mogu postojati osjećaji ljutnje ili nepravde.

Spasiteljevo Pomirenje i Uskrsnuće daju mu moć da nas izbavi u takvoj kušnji. Kroz svoje je iskustvo on spoznao sve naše tuge. On ih je mogao znati nadahnućem Duha, no umjesto toga odabrao je znati proživljavajući ih sam za sebe. Ovo je zapis:

»I gle, bit će rođen od Marije u području Jeruzalema, a to je zemlja predaka naših, i ona će biti djevica, dragocjena i izabrana posuda, koja će biti zasjenjena i začet će moću Duha Svetoga, te roditi sina, da, i to Sina Božjega.

I on će ići, trpeći boli i nevolje i iskušanja svih vrsta; i to da bi riječ mogla biti ispunjena koja kaže da će on uzeti na se boli i bolesti naroda svojega.

I on će uzeti na sebe smrt, kako bi odriješio uze smrti koje vezuju narod njegov; i uzet će na sebe slabosti njihove, kako bi se nutrina njegova ispunila milosrdem, po tijelu, da bi znao po tijelu kako pomagati narodu svojemu u skladu sa slabostima njihovim« (Alma 7:10–12).

Dobri ljudi oko vas pokušat će razumjeti vašu tugu zbog smrti voljene osobe. I sami bi mogli osjetiti tugu. Spasitelj ne samo da razumije i osjeća tugu, već i osjeća *vašu* osobnu tugu koju samo vi osjećate. I on vas savršeno poznaje. Poznaje vaše srce.

Pozivati Duha Svetog

Spasitelj može znati koju od mnogih stvari vi možete učiniti koja će biti najbolja za vas dok pozivate Duha Svetoga da vas utješi i blagoslovi. Znat će gdje vam je najbolje početi. Ponekada će to biti da se molite. Ponekada će to biti da idete utješiti nekog drugog. Znam za udovicu s oslabljujućom bolešću koja je bila nadahnuta posjetiti drugu udovicu. Nisam bio tamo, no siguran

sam da je Gospodin nadahnuo vjernu učenicu da posegne prema drugome i time je uspio utješiti oboje.

Mnogo je načina na koje Spasitelj može utješiti one koji tuguju, a svaki je prilagođen njima. No budite sigurni da on može učiniti to na način koji je najbolji za one koji tuguju i za one oko njih te će to i učiniti. Jedna je dosljednost kada Bog izbavljuje ljude iz tuge ta da oni osjećaju poniznost poput djeteta pred njim. Veliki primjer moći vjerne poniznosti dolazi iz života Joba (vidi Job 1:20–22). Druga je dosljednost, koju je Job također imao, stalna vjera u moć Spasiteljevog Uskrsnuća (vidi Job 19:26).

Svi ćemo mi uskrsnuti, uključujući vaše voljene koji umiru. Sjedinjenje koje ćemo imati s njima neće biti ishlapljivo, već s tijelima koja nikada neće umrijeti niti ostarjeti niti postati nemoćna.

Kada se Spasitelj ukazao svojim apostolima nakon Uskrsnuća, ne samo da je ohrabrio njih u njihovoj tuzi, već i sve nas koji ćemo ikada tugovati. Ohrabrio je njih i nas na ovaj način:

»Mir vama...

Pogledajte moje ruke i moje noge: ja sam, ja glavom! Opipajte me i ustanovite! Duh nema mesa ni kostiju kao što vidite da ih ja imam« (Luka 24:36, 39).

Gospodin nas može nadahnuti da posegnemo za moću izbavljenja iz naše tuge na način koji nam najbolje odgovara. Možemo odabrati služiti drugima za Gospodina. Možemo svjedočiti o Spasitelju, njegovom evanđelju, obnovi njegove Crkve i o njegovom Uskrsnuću. Možemo obdržavati njegove zapovijedi.

Svi ti odabiri pozivaju Duha Svetoga. Duh Sveti je taj koji nas može utješiti na način prilagođen našoj potrebi. A po nadahnuću Duha možemo imati svjedočanstvo o Uskrsnuću i jasan pogled na veličanstveno okupljanje pred nama. Osjetio sam tu utjehu kada sam gledao dolje prema nadgrobnom spomeniku nekoga koga sam poznavao – nekoga koga znam da ću u nekom budućem trenutku držati u svojim rukama. Znajući to, nisam samo bio izbavljen iz tuge, već sam također bio ispunjen sretnim iščekivanjem.

Da je ta mala osoba poživjela do zrele dobi, trebalo bio joj izbavljenje iz drugog niza kušnji. Bila bi iskušana da ostane vjerna Bogu kroz tjelesne i duhovne izazove koji dolaze svakome. Iako je tijelo čudesna tvorevina, održati ga funkcionalnim izazov je koji nas sve testira. Svi se moraju mučiti kroz bolesti i učinke starenja.

»Budi ponizan«

Moć izbavljenja iz naših kušnji na snazi je. Ona djeluje na isti način kao izbavljenje iz kušnje koja dolazi kroz suočavanje sa smrću voljene osobe. Baš kao što to izbavljenje nije uvijek u tome da život voljene osobe bude pošteđen, izbavljenje iz drugih kušnji možda neće biti u njihovom uklanjanju. Gospodin možda neće pružiti pomoć dok ne razvijemo vjeru da donesemo odluke koje će učiniti da moć Pomirenja djeluje u našim životima. On

*Možete biti sigurni da
Spasitelj može pomoći na
način koji je najbolji za
one koji tuguju i one oko
njih te će to i učiniti.*

ne zahtijeva to iz ravnodušnosti, već iz ljubavi prema nama.

Vodič za primanje Gospodinove moći izbavljenja iz oprečnosti u životu bio je dan Thomasu B. Marshu, tada predsjedniku Zbora dvanaestorice apostola. On je bio u teškim kušnjama, a Gospodin je znao da će se suočiti s još njih. Ovo je bio savjet njemu koji uzimam za sebe, a nudim i vama: »Budi ponizan; i Gospod Bog tvoj vodit

će te za ruku, i dati ti odgovor na molitve tvoje« (Nauk i savezi 112:10).

Gospodin nas uvijek želi dovesti do izbavljenja našim postajanjem pravednijima. To zahtjeva pokajanje. I traži poniznost. Zato put do izbavljenja uvijek zahtjeva poniznost kako bi nas Gospodin mogao rukom povesti kamo želi kroz naše muke i prema posvećenju.

Kušnje mogu proizvesti kivnost ili obeshrabrenje. Poniznost koja je potrebna vama i meni da bi nas Gospodin vodio za ruku dolazi iz vjere. Dolazi iz vjere da Bog doista živi, da nas voli i da će ono što on želi – koliko god to teško bilo – uvijek biti najbolje za nas.

Spasitelj nam je pokazao tu poniznost. Čitali ste kako se on molio u Getsemanskom vrtu dok je patio kušnju za nas povrh naše sposobnosti da ju shvatimo ili izdržimo, ili čak da ju ja opišem. Sjećate se njegove molitve: »Oče! Ako hoćeš, otkloni ovaj kalež od mene! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!« (Luka 22:42).

On je poznao svojeg Nebeskog Oca, velikog Elohima, i imao je povjerenja u njega. Znao je da je njegov Otac svemoguć i beskrajno brižan. Voljeni je Sin zatražio poniznim riječima – poput onih malog djeteta – za moć izbavljenja da mu pomogne.

Ohrabrite se i utješite

Otac nije izbavio Sina uklanjajući kušnju. Zbog našeg dobra nije to učinio, već je dopustio da Spasitelj dovrši svoje poslanje koje je došao izvršiti. Ipak, možemo biti zauvijek ohrabreni i utješeni spoznajom pomoći koju je Otac pružio:

»Tada mu se ukaza anđeo s neba i počeo ga hrabriti.

Kad se nađe u smrtnoj borbi, još je žarče molio, a znoj mu postade kao guste kaplje krvi što padahu na zemlju.

Nakon molitve ustade, priđe k učenicima i nađe ih gdje spavaju, obrvani žalošću,

te im reče: 'Zašto spavate? Ustanite i molite da ne padnete u napast!'« (Luka 22:43–46).

Spasitelj se molio za izbavljenje. Ono što mu je bilo dano nije bio bijeg od kušnje, već dovoljna utjeha da veličanstveno prođe kroz nju.

Njegova zapovijed njegovim učenicima, koji su i sami bili pod kušnjom, vodilja je za nas. Možemo odlučiti da je slijedimo. Možemo

*Isus Krist je platio otkupninu za sve naše grijeh
i one sve djece Nebeskog Oca kako bismo mi
mogli biti izbavljeni iz smrti i grijeha.*

odlučiti da ustanemo i molimo se u velikoj vjeri i poniznosti. I možemo slijediti zapovijed dodanu u Evandelju po Marku: »Ustanite! Hajdemo!« (Marko 14:42).

Iz ovoga imate savjet za prolazak fizičkih i duhovnih kušnji života. Bit će vam potrebna Božja pomoć nakon što ste učinili sve što možete za sebe. Stoga ustanite i krenite, no zadobijte njegovu pomoć čim je prije moguće, ne čekajući na krizu da biste tražili izbavljenje.

Iznosim vam svoje svečano svjedočanstvo da Bog Otac živi i voli nas. Znam to. Njegov je naum sreće savršen i to *jest* naum sreće. Isus Krist je uskrsnuo i mi ćemo također. Patio je kako bi nam mogao pomoći u svim našim kušnjama. Platio je otkupninu za sve naše grijeha i za grijeha sve djece Nebeskoga Oca kako bismo mi mogli biti izbavljeni od smrti i grijeha.

Znam da u Crkvi Isusa Krista Duh Sveti može doći da nas utješi i očisti dok slijedimo Učitelja. Primite njegovu utjehu i pomoć u vašim vremenima potrebe, kroz sve testove i kušnje vašeg života. ■

Iz govora održanog na sastanku duhovne misli »The Power of Deliverance« na Sveučilištu Brigham Younga 15. siječnja 2008. godine.

NAPOMENA

1. »Blago me vodi luč«, *Pjesmarica*, br. 49

DETALJ SA SLIKE GETSEMANI, J. KIRK RICHARDS. MASLINOVE GRANE OD GETTY IMAGES

U Getsemaniju

zamišljeno ♩ = 60-68

Riječi i glazba: Tammy Simister Robinson

1. Svo - jom si me mi - loš - ću, Gos - po - de, ot - ku - pi - o,
2. Tvo - je tije - lo ra - nje - no, sim - bol da - ra ve - li - kog,
3. I dok ča - šu is - pi - jam, po - niz - no ću što - va - ti,

jer u Get - se - ma - ni - ju za me si se mo - li - o,
vi - di - o sam, Gos - po - de, za me ži - vot da - o si,
tije - lo što pre - da mnog je. Za te sad svje - do - čit ću,

za me si se mo - li - o. Uz - mi sr - ce skr - še - no,
za me ži - vot da - o si. Uz - mi sr - ce skr - še - no,
za te sad svje - do - čit ću. Uz - mi sr - ce skr - še - no,

mo - ja vo - lja tvo - ja je. Jer u Get - se - ma - ni - ju
mo - ja vo - lja tvo - ja je. Vi - di - o sam, Gos - po - de,
mo - ja vo - lja tvo - ja je. Pat - nja nek' sva pres - ta - ne:

za me si se mo - li - o, za me si se mo - li - o.
za me ži - vot da - o si, za me ži - vot da - o si.
Kris - te, za te živ - jet ću, Kris - te, za te živ - jet ću.

© 2003 Tammy Simister Robinson. Sva prava pridržana.

Ova pjesma smije se umnažati za povremenu, nekomercijalnu kućnu i crkvenu uporabu.

Ovo upozorenje mora sadržavati svaki načinjeni primjerak.

Brian K. Ashton

drugi savjetnik u
Općem predsjedništvu
Nedjeljne škole

Tri lekcije o ljubavi, radosti i miru

Slijedenje ova tri koraka može uvelike doprinijeti vašem životu i pomoći vam osjetiti plodove Duha.

Kada sam bio student, puno sam razmišljao o svojoj budućnosti. Jednom kada sam stigao do budućnosti – mislim na život nakon koledža – naučio sam tri ključne lekcije koje su uvelike doprinijele mojem životu. Želio bih vam iznijeti ove lekcije s nadom da vama neće trebati toliko dugo da ih naučite. One vam mogu pomoći pronaći veću radost u životu – i naposljetku steći uzvišenje s vašim Nebeskim Ocem.

1. Tražite sreću, mir i Duha Svetoga

Svoju sam suprugu Melindu sreo tijekom svoje druge godine na koledžu, oko šest mjeseci nakon što sam se vratio sa svoje misije. Odmah sam znao da želim oženiti Melindu. Međutim, Melinda nije imala isto iskustvo. Tek je pet godina kasnije napokon primila odgovor da će biti »u redu« ako se uda za mene.

*Dok činite
male stvari i
imate povjerenja
u žrtvu Isusa
Krista, možete
pronaći ljubav,
radost i mir
bez obzira na
svoje okolnosti.*

Tijekom tih pet godina imao sam jednu od najtežih kušnji svojeg života. Znao sam koga sam trebao oženiti i Duh me poticao da nastavim, no činilo se da ne mogu doseći taj cilj.

Ubrzo nakon što sam diplomirao, Melinda je odlučila otići na misiju – uvjeren sam da je to djelomično bilo da pobjegne od mene. Bilo je trenutaka dok je bila na svojoj misiji kada sam bio bijedan jer sam se usredotočio na ono što nisam imao. Međutim, svakodnevno sam proučavao Sveta pisma i molio se, služio u Crkvi i nastojao činiti ono što je dovodilo Duha Svetoga u moj život.

Jednog ranog, vrlo hladnog nedjeljnoga jutra u Minneapolisu u Minnesoti, SAD, dok sam se vozio na crkveni sastanak, pomislio sam: »Sada bih trebao biti baš bijedan. Čini se da ništa ne ide kako ja želim. No nisam bijedan. Osjećam se nevjerojatno sretno!«

Dakle, kako sam mogao biti sretan ako sam prolazio kroz ono što je za mene bilo teška kušnja?

Odgovor se nalazi u Galaćanima 5:22–23: »Plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost.«

Stoga što sam činio ono što je dovodilo Duha u moj život, osjećao sam Božju ljubav. Osjećao sam radost i mir. Mogao sam dugo trpjeti, a i dalje biti sretan.

Imati ljubav, radost i mir u našem životu, našim obiteljima i našim brakovima ne dolazi iz posjedovanja velike kuće, lijepih auta, najnovije odjeće, uspješne karijere ili bilo čega drugog

za što svijet kaže da može donijeti sreću. Zapravo, zato što osjećaji ljubavi, radosti i mira dolaze od Duha, osjećati ih uopće ne mora biti povezano s našim vremenitim okolnostima.

Molim vas shvatite da ne kažem da ćemo uvijek biti sretni ili da naše vremenite okolnosti nikada ne utječu na našu sreću.

Zapravo, ne okusimo li gorko, ne možemo spoznati slatko (vidi Nauk i savezi 29:39; vidi i Mojsije 6:55).

Povremeno se trebamo mučiti. Nadalje, neka fizička i emocionalna stanja mogu nam uzrokovati veliku patnju i učiniti vrlo teškim da osjetimo Duha. No nastojimo li imati Duha u svojem životu i imamo li povjerenja u Boga, u pravilu možemo biti sretni.

Iz vlastitog iskustva svjedočim da je to istina. Iz svojeg iskustva dok je Melinda bila na svojoj misiji, primijetio sam da ako činim ono što dovodi Duha u moj život, uključujući odabir da vjerujem i prihvaćam da će sve ispasti kako je Bog nakanio, obično sam sretan (vidi Jakov 3:2).¹

2. Ne padajte na krivotvorine

Sotona nudi krivotvorene alternative svemu što Bog čini u pokušaju da nas zbuni i obmane. Unatoč Sotoninim pokušajima da nas uvjeri u suprotno, Spasitelj nas podučava da »iskvareno stablo [ne] može uroditi dobrim plodom« (3 Nefi 14:18). Stoga što je Sotona iskvareno stablo, on ne može prouzročiti da osjetimo »ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrot[u], vjernost, krotkost [i] uzdržljivost« [Galaćanima 5:22]. Umjesto toga, Sotona nas želi učiniti bijednima (vidi 2 Nefi 2:27).

Stoga što Sotona čini? Pokušava nas obmanuti.

Moja je prijateljica, jedna od izabranih, bila obmanuta. Služila je misiju i bila izvanredna misionarka. Kada se vratila kući s misije, kanila je činiti sve one male stvari koje su dovodile Duha u njezin život te su je snažile na misiji. I neko je vrijeme to činila.

*Sotona nudi
krivotvorene
alternative
svemu što Bog
čini u pokušaju
da nas zbuni
i obmane.
Spasitelj nas
podučava da
»iskvareno
stablo [ne]
može uroditi
dobrim plodom«*

(3 Nefi 14:18).

Međutim, vidjela je prijatelje, od kojih su mnogi bili misionari povratnici, kako svake nedjelje dolaze u Crkvu, no izvan Crkve žive kako svijet živi. Doimali su se sretnima. Radili su »zabavne« stvari. I činilo se da njihov stil života nije zahtijevao toliko posla koliko njezin.

Polako je prestala činiti male stvari koje su joj donosile duhovnu snagu na njezinoj misiji. I dalje je imala svjedočanstvo, no rekla mi je kako je zaključila: »Ako samo prisustvujem na svojim crkvenim sastancima, onda sam dobro – na putu sam.« Ipak, rekla je: »Duhovno sam bila neaktivna.«² Dok je živjela kako svijet živi, jedna je loša odluka vodila do druge i ubrzo je ostala trudna.

Njezini su je nepravedni odabiri naposljetku sustigli. Nije bila sretna i znala je to. Srećom, moja je prijateljica prepoznala da je bila obmanuta pa se pokajala.

Njezina priča naglašava da čak i najbolji među nama mogu biti obmanuti. Nadalje, njezina priča ističe da se stalno moramo braniti od obmane. To ostvarujemo čineći male stvari koje donose Duha u naš život.

Sretan sam što mogu izvijestiti da je moja prijateljica danas sretna, nastoji obdržavati zapovijedi te je fizički i duhovno aktivna u evanđelju.

Sotonine obmane dolaze na mnoge načine. Spomenut ću ih samo nekoliko.

Sotona nas nastoji uvjeriti da damo prednost vremenitom ispred duhovnog. Možemo vidjeti jesu li naši prioriteti pobrkani primijetimo li koliko često kažemo: »Jednostavno sam previše

zaposlen ili previše umoran sada da bih _____.« Ispunite prazninu: otišao u hram, posluživao, proučavao Sveta pisma i promišljao o njima, ispunio svoj poziv ili čak izrekao svoje molitve.

Jedan od razloga zbog kojeg se osjećamo tako zaposlenima je taj što Sotona naporno radi kako bi nas omeo. On koristi pametan telefon u našim rukama, radio u našem autu, televizije u našim domovima ili brojne druge stvari kako bi nas ometao u gotovo svim trenucima. Kao rezultat toga, osjećamo se zaposlenijima nego što zapravo jesmo.

Drugi rezultat ovog ometanja je da sve manje i manje promišljamo. Sotona nas ometa jer zna da promišljanje,

posebno o Svetim pismima, vodi do većeg obraćenja i objave.

Još jedna od Sotoninih obmana dolazi kroz ideju da su naše vanjske radnje važnije od naših unutarnjih motivacija. Kada nam nedostaje ispravna motivacija za vršenje duhovnoga, ne uspijevamo osjetiti radost evanđelja. Kao rezultat, obdržavanje zapovijedi počinje izgledati poput mukotrpnosti, a Sotona zna da je, ako nas može navesti da se tako osjećamo, vjerojatnije da ćemo prestati činiti ono što znamo da bismo trebali.

Sotona nas također obmanjuje u vjerovanje da radost i sreća mogu doći vođenjem lagodnog života ili jednostavno zabavljajući se cijelo vrijeme. Ne dolaze. Istina je da nema radosti ni sreće bez nečega za prevladati (vidi 2 Nefi 2:11, 23).

Posljednja od Sotoninih obmana koju ću spomenuti je da nas on nastoji uvjeriti kako je opačina, sa svojim privremenim zadovoljstvima, zapravo sreća. Sotona zna da, barem na trenutak, određeni osjećaji ili emocije mogu (1) nas navesti na pomisao da osjećamo plodove Duha, (2) zamaskirati

našu želju za tim plodovima ili (3) izgledati poput prihvatljive zamjene.

Na primjer, Sotona nas može iskušati da tražimo požudu umjesto ljubavi. Može nas namamiti s ushićenjem umjesto trajnom radošću. Nastoji nas omesti umjesto dati nam mir. On bi htio da smo samopravedni, gorljivi i politički ispravni umjesto nesebični, dosljedno poslušni i prikladno duhovno usredotočeni. Njegove kušnje mogu uzrokovati da budemo zbunjeni, što nas zauzvrat može navesti da mislimo kako će kršenje zapovijedi donijeti sreću.

3. Vršite male stvari

Obično ono malo donosi Duha u naš život, sprečava da budemo obmanuti i naposljetku nam pomaže zadobiti snagu da obdržavamo zapovijedi i steknemo vječni život. Spasitelj je podučio starije Crkve u Kirtlandu u Ohiju o ovom načelu: »Stoga, ne budite umorni od dobročinstava, jer polazete temelj velikog djela. A iz malenog proizlazi ono što je veliko« (Nauk i savezi 64:33).

Zašto su malene stvari toliko važne? Spasitelj je u sljedećem stihu objasnio da »Gospod traži srce i voljan um« (Nauk i savezi 64:34). Zašto je Spasitelj povezo vršenje malih stvari sa srcem i voljnim umom? Zato što u dosljednom vršenju malih stvari predajemo svoja srca i umove Bogu, što nas očišćuje i posvećuje (vidi Helaman 3:35).

Ovo pročišćenje i posvećenje mijenja našu samu narav, malo po malo, pa postajemo sve više i više poput Spasitelja. To također uzrokuje da budemo

prijemčiviji poticajima Duha Svetoga, zbog čega je manje vjerojatno da ćemo biti obmanuti.

Moj me otac podučavao vjeronauku kod kuće tijekom mog četvrtog razreda srednje škole. Stoga što je tema te godine bila Mormonova knjiga, moj je otac odlučio da ćemo je zajedno čitati, stih po stih, i raspravljati što smo naučili. Dok smo čitali, moj bi otac postavljao pitanja koja su me potaknula na razmišljanje o tome što čitamo, a on bi objasnio ono što nisam razumio. I dalje se sjećam učenja o Spasitelju i osjećaja da je on doista posjetio Nefijce te da ja dosta mogu primiti oprost za svoje grijehе zbog njegovog Pomirenja.

Svoj temelj u Svetim pismima otkrivam u tim sastancima koje smo moj otac i ja imali zajedno. Osjećao sam nešto dok smo čitali. I možda važnije, moje su se želje, motivi i radnje promijenili. Htio sam biti bolji. Počeo sam uvidati gdje me se obmanjuje. Češće sam se kajao. Do kraja moje prve godine studija, svakoga sam dana čitao Sveta pisma.

Tijekom tog vremena predsjednik Ezra Taft Benson (1899.–1994.) zatražio je članove Crkve da svakodnevno čitaju Mormonovu knjigu i primjenjuju ono što su naučili.³ Stoga sam, uz bilo što drugo što sam čitao, čitao barem nešto iz Mormonove knjige.

Na svojoj sam misiji naučio kako doista proučavati Sveta pisma i gostiti se njima. Ne samo da sam osjećao Duha Svetoga dok sam čitao, već sam također počeo osjećati radost dok sam istraživao Sveta pisma da bih pronašao odgovore na svoje probleme i one mojih istraživača.

*Obećavam
vam da ćete,
ako ćete se
svakodnevno
gostiti Svetim
pismima,
posebice
Mormonovom
knjigom, prizvati
Duha u
svoj život.*

Nakon svoje sam se misije nastavio svako-
dnevno gostiti Svetim pismima. Stoga što je ovaj
običaj pozvao Duha Svetoga u moj život, primio
sam njegovo usmjerenje da mi pomogne učinko-
vitije koristiti moje vrijeme. Kao rezultat toga, bio
sam bolji u školi i kasnije na poslu. Postalo mi je
lakše donositi dobre odluke. Više sam se molio i
bio sam marljiviji u ispunjavanju svojih poziva.
Svakodnevno gošćenje Svetim pismima nije riješi-
lo sve moje probleme, no život je bio lakši.

U kolovozu 2005. predsjednik Gordon B.
Hinckley (1910.–2008.) dao je izazov da pročitamo
ili ponovno pročitamo Mormonovu knjigu
do kraja godine.⁴ Stoga što sam i tako već svako-
dnevno čitao Mormonovu knjigu, već sam bio u
Eteru ili Moroniju. Posljedično, nakon što sam
dovršio tjedan ili dva kasnije, zaključio sam da
sam dovršio izazov predsjednika Hinckleyja.

No onda je vjerni kućni učitelj došao posjetiti
našu obitelj. Upitao me kako napredujem s pozi-
vom predsjednika Hinckleyja.

Rekao sam mu da sam bio sretan što sam
počeo s čitanjem Mormonove knjige prije poziva
predsjednika Hinckleyja. Tada sam, s ponešto
samopravednosti, najavio da sam dovršio
zadatak.

Srećom, moj je kućni učitelj stvari vidio dru-
gačije. Kada me blago ispravio, Duh mi je šap-
nuo da je moj kućni učitelj bio u pravu.

Sada sam trebao čitati dva poglavlja dnevno
kako bih ponovno završio do kraja godine. Kako
sam povećao to koliko sam čitao Mormonovu

knjigu, primijetio sam da je još i više
moći došlo u moj život. Imao sam više
radosti. Jasnije sam vidio stvari. Još sam
se češće kajao. Htio sam posluživati
drugima i spašavati ih. Bio sam manje
podložan Sotoninim obmanama i kuš-
njama. Više sam volio Spasitelja.

Tog sam studenoga bio pozvan
za biskupa našeg odjela. Dovođenje
izazova predsjednika Hinckleyja pri-
premi me za taj poziv. Od tada sam
primijetio da što zaposleniji postajem
bilo na poslu ili kod kuće, to više tre-
bam proučavati Sveta pisma, posebice
Mormonovu knjigu.

Vi možete imati iste blagoslove i
moć u svojem životu ako ćete se i vi svakodnevno gostiti Svetim pismima.
Obećavam vam, ako ćete se svakodnevno gostiti Svetim pismima, posebice
Mormonovom knjigom, prizvat ćete Duha u svoj život i prirodno ćete
se svakodnevno moliti, češće kajati i otkriti da je lakše dolaziti u Crkvu i
blagovati od sakramenta svakog tjedna.

Svjedočim da, dok činite male stvari i imate povjerenja u Gospodina,
možete pronaći ljubav, radost, mir i sreću bez obzira na svoje okolnosti.
Također svjedočim da je to moguće zbog žrtve Isusa Krista. Sve dobro
dolazi zbog njega (vidi Moroni 7:22, 24). ■

Iz govora održanog na sastanku duhovne misli »Happiness, Deceit, and Small Things« na Sveučilištu Brigham Younga 5. prosinca 2017. godine.

NAPOMENE

1. Kada smo čvrsti u vjeri u Krista, možemo se gostiti Božjom ljubavlju bez obzira na naše okolnosti.
2. Bilješke i prijepis intervjua u posjedu autora.
3. Vidi Ezra Taft Benson, »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, svibanj

1986., 77–78; vidi i »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, *Ensign*, studeni 1986., 4–7.

4. Vidi Gordon B. Hinckley, »First Presidency Message: A Testimony Vibrant and True«, *Ensign*, kolovoz 2005., 2–6.

Čak nas ni uragan nije mogao zaustaviti

Nedugo nakon što sam se vratila sa svoje misije, dobila sam poziv da dodem na ples. Nakon plesa sam zagubila svoj mobitel i mladić se ponudio da mi pomogne pronaći ga. Dok smo razgovarali, otkrili smo da smo oboje misionari povratnici te su nam mnoge ideje i ciljevi bili zajednički.

Naš se odnos nastavio razvijati i mi smo se zaručili. Naš je san bio da se zapečatimo u hramu Washington D.C. prije nego što bude zatvoren u ožujku 2018. radi preuređenja. No nakon što smo donijeli tu odluku bili smo stavljani na kušnju. Prvo, izgubila sam svoj posao i nisam imala načina da uštedim novac za naše putovanje u hram. Nadalje, uragan je bio na putu prema Portoriku baš prije našeg datuma vjenčanja.

Kada je uragan Maria pogodio naš predivan otok, poharao ga je. Trgovine su bile zatvorene. Izgubili smo električnu

energiju; bilo je teško pronaći vodu, hranu i druge osnovne potrepštine. Izgubili smo sve što smo planirali iskoristiti za naš prijem. Trebali smo otkazati prijem i izgledalo je kao da ćemo trebati otkazati i naše vjenčanje. Putovanje u Portoriko i iz njega bilo je ograničeno, a nitko nije znao na kako dugo. Počela sam se osjećati obeshrabreno i bila sam ispunjena sumnjom i zbunjenošću.

Jedne smo noći moj zaručnik i ja razgovarali o našoj situaciji. Putovanje je bilo neizvjesno i ne bismo imali prijem ni odjeću za vjenčanje, no Duh nam je potvrdio da smo trebali vjerovati Gospodinu. Najvažnija je stvar bila da budemo zapečaćeni u hramu. Molili smo se za pomoć Nebeskog Oca.

Jednom kada su letovi iz Portorika bili nastavljeni, trebali smo napraviti nove planove za let i dogovoriti novi datum za naše pečaćenje. Tjednima

smo nakon uragana bili bez komunikacija, no mobitel prijateljice je radio. Dopustila nam je da ga iskoristimo kako bismo kontaktirali hram. Sve smo uspjeli ponovno dogovoriti kako bismo mogli biti zapečaćeni! Nekoliko tjedana prije našeg putovanja, članovi obitelji i prijatelji donirali su cipele i odjeću te nam pomogli nabaviti mnogo toga za naše vjenčanje.

Kada smo naposljetku ušli u hram, ostavili smo sve svoje brige iza sebe. Međusobno smo se držali za ruke kako bismo zajedno ušli u našu budućnost. Doista mogu reći da sam osjetila Gospodinovu ruku kako nas vodi i jamči da će sve biti u redu dokle god imamo povjerenja u njega. Danas smo blagoslovljeni predivnim sinom i mi smo obitelj zapečaćena za svu vječnost. ■

**Koraima Santiago de Jesus,
San Juan, Portoriko**

Nakon uragana Maria činilo se da ćemo trebati otkazati naše vjenčanje.

»To je to!«

Jedne sam zimske noći kasno došao kući nakon što sam proveo mnoge intervjue kao biskup. Bio sam iscrpljen. Posao je tjednima bio stresan, a zbog obiteljskih i crkvenih dužnosti osjećao sam se pod većim pritiskom nego što sam mogao podnijeti.

Te sam večeri trebao popraviti svoj auto da bih narednog jutra mogao ići na posao. Dok sam navlačio kombi-nezon, zamijenio sam ulogu biskupa s mehaničarom. Legao sam na hladan pod garaže ispod auta i počeo raditi. Zašto sam se trebao smrzavati, biti iscrpljen i lomiti si ruke nakon svega što sam već napravio tog dana? Gubio sam strpljenje i započeo grintavu, molećivu molitvu Nebeskome Ocu.

»Je li moguće da mi malo pomogneš?«, rekao sam. »Trudim se najbolje što mogu biti dobar otac, muž i biskup te živjeti zapovjedi. Ne bih li mogao bolje služiti kada bih se malo odmorio?

Molim te pomogni mi da završim ovo pa da mogu u krevet.«

Odjednom su u moj um smiono ušle tri jasne, zasebne riječi: »To je to!«.

»Što?«, odgovorio sam.

Riječi su ponovno došle: »To je to!«

Razumijevanje mi je počelo popunjavati um i srce kada su riječi došle po treći puta: »To je to!«. Te su riječi prenijele poruku mojem duhu. »To« je bio smrtni život i ja sam proživljavao trenutak rasta osmišljen da mi pomogne postati ono što Nebeski Otac želi da postanem. Bilo je to kao da mi je Duh rekao: »Jesi li očekivao da ovo zemaljsko putovanje neće imati muke?« Kada sam se ustao s tog hladnog betonskog poda, nisam bio isti.

Ovisno o tome kako reagiramo na njih, na kušnje se može gledati kao na darove od brižnog Oca na Nebu. On nam pribavlja prilike da se suočimo s kušnjama kako bismo naučili obratiti se

*Radio sam na svojem
Rautu kada mi je jasna
poruka smiono ušla u um.*

njemu. Kada to učinimo, blagoslovljeni smo učenjem i duhovnim rastom.

Tri riječi koje su mi pale na pamet tijekom te hladne noći na betonskom podu moje garaže blagoslivljaju me više od 35 godina. Nastojim pobrinuti se da nijedna kušnja ne propadne. Vidim kušnje kao prilike da učim ono što nikada ne bih naučio na drugi način. ■

Richard J. Anderson, Utah, SAD

Vidjeti tatu kako pjeva

Na svojoj sam misiji u Honoluluu na Havajima, SAD, bila tek četiri i pol mjeseca kada sam imala veliki napadaj te mi je nakon toga dijagnosticirana epilepsija. Naredni su mjeseci donijeli posjete bolnicama, bezbrojne pretrage i novi lijek s frustrirajućim nuspojavama.

Do tada sam bila toliko usredotočena na misionarski rad da nisam osjećala puno nostalgije, no od trenutka napada moje je srce čeznulo za domom. Nedostajali su mi roditelji i osjećala sam se samom iako sam bila okružena predivnim, brižnim ljudima. Nisam htjela ići kući, no htjela sam osjetiti mir.

Uz dopuštenje mojeg predsjednika misije, telefonski sam razgovarala sa svojim roditeljima o mojem lijeku. Moj me otac, koji je upravo ostvario svoj

doživotni san da se pridruži zboru Tabernacle Choir at Temple Square, uvjerio da će iz srca pjevati za mene na općem saboru, koji je počinjao narednog dana.

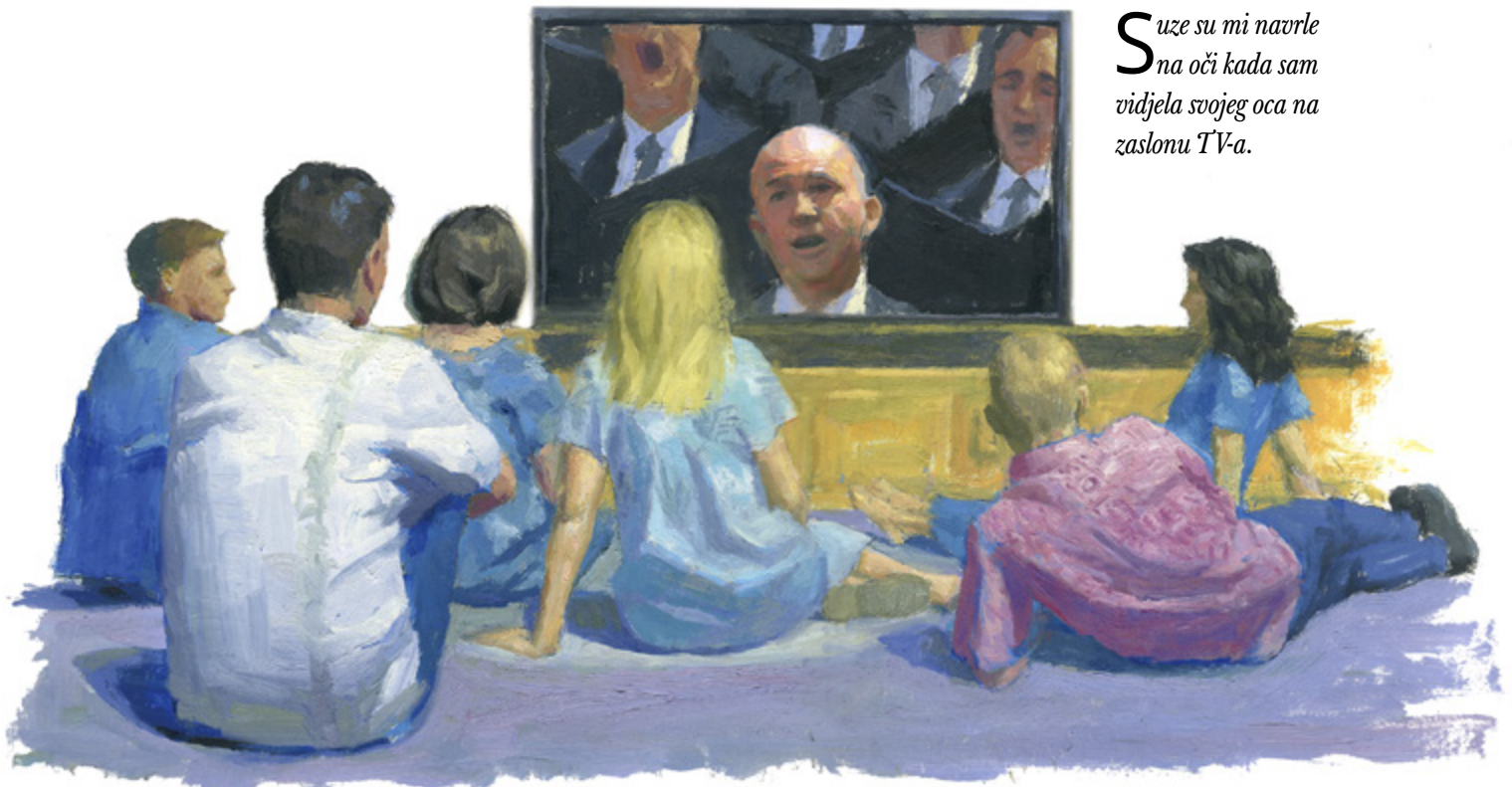
Idućeg sam se jutro usrdno molila za mir koji mi je bio očajno potreban. I prije sam dobila odgovore na određena pitanja tijekom općeg sabora pa sam imala povjerenja da ponovno mogu primiti vodstvo. Prilikom otvaranja sabora, zbor je pjevao pjesmu »Draga djeco, Bog je blizu« (*Pjesmarica*, br. 48). Unutar prve minute vidjela sam svojeg oca na zaslonu TV-a. Kamera je neko vrijeme zumirala prema njegovom licu.

Suze su mi navrle na oči kada me čudesan osjećaj mira obavio. Znala sam da me Bog voli. Točno je znao što mi je

bilo potrebno toga dana – jednostavno uvjerenje da je blizu i da me je svjestan. Osjetila sam Božju ljubav, a po njoj i ljubav svoje obitelji, mojih suradnica i mojeg predsjednika misije. Umjesto da sam se osjećala opterećenom, sada sam vidjela priliku da se približim Gospodinu.

Moji zdravstveni izazovi nisu nestali. Naposljetku sam ipak morala ranije završiti svoju misiju, no znala sam da je Bog tu i da me voli. To me je jamstvo slijedilo kroz mnoge druge boli i dalo mi je nadu u najmračnijim trenucima. Drugi to mogu nazivati slučajnošću, no znam da je to što sam vidjela svojeg oca kako pjeva o Božjoj ljubavi bilo malo čudo u mojem trenutku potrebe. ■

Maria Oka, Kalifornija, SAD

Suze su mi navrle na oči kada sam vidjela svojeg oca na zaslonu TV-a.

Poziv za Ricarda

Kada čujem za aktivnost Crkve, uvijek pozovem 10 ljudi koji nisu članovi Crkve da ju posjete. Godinama sam to činio. Napravim pozivnice i svaku stavim u bijelu omotnicu te se molim da me Duh vodi. Tada uručim pozivnice. Rijetko kada svih 10 dođu u posjetu, no čak i ako jedna osoba dođe, osjećam da sam bio uspješan.

Prije nekoliko godina pripremio sam deset pozivnica za domjenak za vjenčane parove. Devet sam ih dao ljudima na poslu i jedna mi je preostala. Nisam znao kome ju dati. Nekoliko minuta kasnije pokraj mogeg je stola prošao Ricardo, prodajni predstavnik. Osjetio sam se potaknutim pozvati ga, iako je on odbio poziv od suradnika da prisustvuje događaju u njegovoj crkvi. Nisam mislio da će Ricardo biti zainteresiran.

No kada je Ricardo ponovno prošao pokraj mogeg stola na putu van, ponovno sam osjetio poticaj. Međutim, tako je brzo izašao da nisam imao prilike razgovarati s njim. Molio sam se da će se Ricardo vratiti ako mu trebam dati pozivnicu.

Nakon što sam dovršio molitvu, Ricardo se vratio da mi postavi pitanje. Nakon toga sam rekao: »Ricardo, u mojoj se crkvi održava aktivnost za vjenčane parove. Iznosit ćemo iskustva kako živjeti sretno svakoga dana. Nakon toga ćemo plesati. Ako te pozovem, hoćeš li doći?«

»Naravno!«, rekao je Ricardo, no njegov me odgovor nije uvjerio.

Devet sam pozivnica dao ljudima na poslu i jedna mi je preostala. Nisam znao kome ju dati.

»Barem sam učio svoj dio«, pomislio sam.

Moja supruga i ja rano smo stigli na aktivnost kako bismo pozdravljali ljude dok su dolazili. Odjednom sam vidio Ricarda i njegovu suprugu Reginu. Upoznao sam ih sa svojom suprugom i drugima koji su prisustvovali. Ricardo i Regina su cijelu večer izgledali kao da uživaju. Bio sam iznenađen kada su rekli da će doći u crkvu u nedjelju da bi saznali više.

Ricardo, Regina i njihovo dvoje djece saznali su više. Naposljetku su se priključili Crkvi. Kasnije su bili zapečaćeni u hramu. Ricardo mi je jednom rekao kako su on i njegova supruga razgovarali o razvodu, no onda je Gospodin doveo Ricarda u moj ured.

Nakon toga sam zatražio od Boga da mi oprostí što sam pomislio da Ricardo neće prihvatiti moj poziv. Naučio sam da je važno pozvati svakoga. Nikada ne znaš tko će prihvatiti. ■

Martin Apolo Cordova, Paraná, Brazil

Posao cvate

Joshua J. Perkey
crkveni časopisi

Zahvaljujući onome što je naučio na satovima samodostatnosti, kada su se Teddyju Reyesu zatvorila jedna vrata, druga su se ubrzo otvorila.

Četiri je sata ujutro u Santo Domingu u Dominikanskoj Republici, a Teddy Reyes je već budan i radi. Danas ima puno za napraviti kako bi održao svoj cvjetajući posao. Započinje režući rajčice i kruh. Zatim radi svoj poseban umak.

Do 6 sati stiže mu dvoje zaposlenika kako bi mu pomogli i pripreme se ubrzavaju. Do 8 sati napravili su 300 sendviča, zasebno zamotanih u plastični omot i upakiranih u vrećice. Još šest zaposlenika dolazi i cijela ekipa ide van u prodaju.

Do 9 su sati prodani svi, osim nekolicine sendviča – tri ili četiri koja je Teddy sačuvao da nahrani svoj tim.

Teddyju posao ide dobro. No stvari nisu uvijek bile lagane. Zapravo, proteklih pet godina nije uspijevaio pronaći stalan posao u svojem odabranom zanimanju – kao odvjetnik.

Pa, kako se Teddy prebacio sa savjetovanja klijenata na prodavanje sendviča? Naravno, bilo je potrebno puno marljivog rada, no također je bila potrebna pažljiva primjena načela koja je naučio na tečajevima koji se

nude kroz crkvenu inicijativu Službi samodostatnosti.

Gubitak njegovog posla

Prije pet godina, život je za Teddyja izgledao sjajno. Imao je dobar posao kao odvjetnik, nedavno se oženio i krstio je svoju suprugu. »No, imali smo neke izazove«, rekao je, »i ja sam izgubio svoj posao.«

Naredne se četiri godine Teddy mučio pronaći posao. »Bilo je puno posla koji sam mogao raditi, no nitko me nije htio platiti. Pokušao sam sâm pokrenuti razne poslove, no to nije funkcioniralo.«

Njegova je supruga, Stephany, imala dobar posao, ali samo njezina plaća nije mogla pokriti račune. Ubrzo je par dobio dijete. Bili su oduševljeni, no njihove su financije bile sve lošije. Izgubili su svoju kuću, trebali su prodati svoj auto i iskoristili su svu svoju uštedevinu. Naposljetku su se trebali preseliti u malu kuću u vlasništvu Stephanyne majke.

No Teddy nije odustao. Uskoro se ukazala neočekivana prilika.

Moć samodostatnosti

Nakon godina muke, Teddy je znao da je vrijeme za promjenu.

»Odlučio sam početi na crkvene tečajeve za samodostatnost«, rekao je. »Čuo sam za njih, no uvijek sam mislio da nisu za mene. Mislio sam da su oni vezani samo za to kako raditi stvari sami za sebe. Tečajevi su bili čudesni.«

Teddy se prvo priključio skupini Osobne financije. Zatim se priključio skupini Pokretanje i razvijanje mojeg poslovanja. Tečajevi skupine pomogli su Teddyju s njegovim znanjem o poslovanju, no također su mu pomogli da se duhovno razvije.

»Pohadanje ovih tečajeva sve je promijenilo«, rekao je. »Odlučio sam učiniti sve što su naučavali. I moje su se financije odmah promijenile. Počeo sam plaćati punu desetinu, moliti se svaki dan, proučavati Sveta pisma i primjenjivati vjeru. I stvari su se promijenile – počeo sam štedjeti novac i svetkovati šabat. Svako me načelo blagoslivljalo.«

Teddy je u svojoj skupini Pokretanje i razvijanje mojeg poslovanja naučio kako prepoznati mogući proizvod od kojeg bi klijenti tamo gdje on živi mogli imati koristi. Kada je procijenio što ljudi traže, nadahnuće je počelo pritjecati. U njegovom su području ljudi voljeli svježije sendviče, no također su voljeli imati ih naručene – i dostavljene.

»Mnogi restorani imaju poseban umak zbog kojeg se njihova hrana ističe«, Teddy kaže. »Pa sam razvio svoj vlastiti poseban umak za sendvič!«

Razvijanje njegovog poslovanja

Na dan kada je pokrenuo svoje poslovanje, Teddy je napravio 30 sendviča.

»Vratio sam se kući trideset minuta kasnije«, rekao je. »Moja se supruga zabrinula kada me je našla na kauču.

Upitala me što sam već radio doma – zar nisam trebao prodavati sendviče? Već sam ih sve prodao!«

Tijekom narednih nekoliko tjedana Teddy je kontaktirao mjesna poslovanja i škole. Mnogi su bili spremni kupiti njegove sendviče i njegovo je poslovanje počelo rasti. Brzo je naučio kako se brinuti za svježije povrće da bi ono potrajalo. On također zna točno kako će dugo njegov poseban umak trajati. Naručuje i preuzima kruh svake večeri. Kupuje povrće subotom po sniženoj cijeni jer je jeftinije, no i dalje će biti dobro u ponedjeljak.

Ubrzo je primao narudžbe za određene vrste sendviča pa čak i velike narudžbe za posebne prilike. Bila mu je potrebna pomoć pa je počeo zapošljavati radnike.

Stvarajući pozitivne odnose s mjesnim školama i poslovanjima, Teddy je stvorio aktivne, dosljedne mušterije. Unutar četiri mjeseca imao je osmero zaposlenika te je prodavao 300 sendviča dnevno, pet dana u tjednu. Njegov je prodajni tim bio toliko učinkovit da su prodali svaki sendvič čak i tijekom ljeta kada su škole bile zatvorene. Sada je Teddy spreman ponovno se proširiti.

Stoga što je išao na tečajeve za samodostatnost, bio je nadahnut idejom za poslovanje sa sendvičima. »Zbog ovog vodstva od Crkve i blagoslova koje sam primio«, rekao je, »imam vrlo snažno svjedočanstvo o Crkvi i Isusu Kristu.« ■

Naš sin je sin Nebeskog Oca

Jerlyn Murphy

Naš dragi, mali sin Hayden došao je na ovaj svijet plav, ne dišući i boreći se za život. Ne plačući. Ne mičući se.

Dok su liječnici i medicinske sestre hitali po bolničkoj sobi, znala sam da je nešto krenulo strašno po krivu. Moj muž i moj otac brzo su dali Haydenu svećenički blagoslov i Hayden je bio hitno odveden na intenzivnu njegu. Ubrzo mu je dijagnosticirana rijetka greška na srcu. Unutar nekoliko dana prošao je nekoliko operacija na srcu.

Kroz čudesnu moć svećeničkih blagoslova, posta i molitvi, Hayden je unatoč svim izgledima preživio. Bili smo presretni što smo doveli našeg sina kući i započeli svoje nove živote zajedno.

Hayden je donio nemjerljivu radost u naše živote. Voljeli smo ga i obožavali. No kako je vrijeme prolazilo, počela sam se brinuti da on ne napreduje po očekivanjima. Iako su nas stručnjaci uvjerovali da će on naposljetku nadoknaditi svoj razvoj, kopkajuće su se tjeskobe nastavile dok sam se mučila pomoći svojem sinu.

Moj suprug i ja proučavali smo sve što smo mogli o Haydenovoj bolesti. Činili smo sve što su nam liječnici rekli da činimo. Ipak, napretka nije bilo.

Postajala sam umorna i frustrirana. Preklinjala sam svojeg Nebeskog Oca da mi pomogne naći nekoga tko bi mogao pomoći Haydenu, no pomoć nije stizala. Haydenovo se stanje pogoršalo. Počeo je doživljavati

napadaje. Bili smo uplašeni. Mislili smo da ga gubimo.

Jedne sam noći ostala dugo budna tražeći odgovore. Napisala sam Haydenu pismo. Rekla sam mu koliko ga volim i koliko se naporno trudim da mu učinim život lakšim. Obećala sam da ću provesti ostatak svojeg života nastojeći pronaći mu pomoć koju je trebao.

Frustriranost i nesigurnost prevladale su me istog trena. Kleknula sam i upitala svojeg Oca na Nebu: »Zašto?« Pomislila sam da mi je poslan Haydena jer je znao da nikada neću odustati u pokušajima da pomognem svojem sinu. Zašto onda nisam mogla pronaći odgovor? Zašto su svaki novi liječnik i svaka nova terapija vodili do prepreke na putu? Zar Nebeski Otac nije volio Haydena?

Nikada neću zaboraviti taj trenutak. Prevladavajući me osjećaj ljubavi odjednom obuhvatio. Riječi koje nisu bile moje ušle su u moj um: »Jerlyn, misliš li da ga voliš više nego ja?«

Smrznula sam se. Vrijeme je stalo. Suze su potekle niz moje lice – ne zbog frustriranosti kao prije, već zbog nade, razumijevanja i ljubavi.

U tom se jednom trenutku sve promijenilo. Moje se srce smekšalo. Moja su se pitanja promijenila. Sada shvaćam da Nebeski Otac voli

Haydena savršenom ljubavlju. Hayden je poslan ovdje u tijelu prikladnom njegovim potrebama i njegovim prilikama za rast i učenje. On ima svoj jedinstveni set sposobnosti i izazova, baš kao i svatko od nas. Spoznala sam da su djeca s invaliditetom dragocjena i voljena djeca Nebeskoga Oca koja imaju posebno poslanje ovdje na ovoj Zemlji.

Moj suprug i ja stalno primamo odgovore i blagoslove, no oni dolaze u Gospodinovo vrijeme, ne u naše. Vođeni smo do ispravnih knjiga, tretmana, škola i učitelja da bismo pomogli Haydenu uspjeti u svojem smrtnom životu. Nastojimo tražiti put koji je naš Nebeski Otac postavio na mjesto za Haydena umjesto puta kojim bismo mi htjeli da on ide. Činimo sve što možemo kako bismo pomogli Haydenu da ostvari svoj božanski potencijal i živi životom koji je Nebeski Otac osmislio za njega. Naše razumijevanje nauma Nebeskog Oca puno je jasnije sada kada razumijemo da je Hayden bio njegov prije nego što je postao naš. ■
Autorica živi u Arizoni, SAD.

Riječi koje nisu bile moje ušle su u moj um: »Misliš li da ga voliš više nego ja?«

TIJELO: NEPROCJENJIV DAR

»Iz obično nepoznatih razloga neki su ljudi rođeni s tjelesnim ograničenjima. Određeni dijelovi tijela mogu biti abnormalni. Regulatorni sustavi mogu biti izvan ravnoteže. I sva naša tijela podliježu bolesti i smrti. Ipak, dar je fizičkog tijela neprocjenjiv. Bez njega, ne možemo steći puninu radosti.

Savršeno tijelo nije potrebno da bi se postigla božanska sudbina. U stvari, neki od najdragocjenijih duhova smješteni su u krhke okvire. Veliku duhovnu snagu često razvijaju oni s fizičkim nedostacima, upravo stoga što imaju takve izazove. Takve osobe imaju pravo na sve blagoslove koje Bog ima spremne za svoju vjernu i poslušnu djecu.«

Russell M. Nelson, »We Are Children of God«, *Ensign*, studeni 1998, 86–87.

Nositi se s tragedijom

Prije ili kasnije djeca će naići na tragediju, bilo u blizini doma ili daleko. No »čak i kad je svijet oko nas u metežu, možemo primiti blagoslov unutarnjeg mira«.¹ Evo nekih stvari koje možete učiniti kako biste pomogli djeci da osjete taj mir.

Stabilnost

Kada se dogodi nešto tragično, djeca se mogu osjećati kao da njihov svijet nije uravnotežen. Budite im primjer postojanosti. Smireno i s pouzdanjem govorite o problemu. Održite rutinu koliko je god to moguće. Učinite sve što možete kako biste nastavili održavati kućne obiteljske večeri, proučavanje Svetih pisama, molitvu i druge obiteljske navike. S vremenom će djeca naučiti da čak i kada im je svijet potresen, evanđelje donosi gledište i život se nastavlja.

Poštovanje

Pokažite poštovanje prema dječjim emocijama. Slušajte djecu i prihvatite kako se osjećaju. Pokažite im da njihove brige shvaćate ozbiljno. Dajte im prostora trebaju li ga, no dajte im do znanja da ste dostupni kada su spremni razgovarati. Iskreno odgovorite na pitanja kako se javljaju na način koji je prikladan za dob. Dajte svojoj djeci do znanja da uvijek mogu razgovarati s vama o svojim strahovima i brigama.

Vodstvo

Vaša djeca mogu upitati: »Zašto Bog dopušta da se događaju loše stvari?« Objasnite da su i dobra i loša vremena dio života i dio Božjeg vječnog nauka. On dopušta svakoj osobi da donosi svoje odluke, a ljudi ponekada donose loše odluke koje uzrokuju patnju. U drugim trenucima, tragedije nisu ničija greška, već su samo dio prirode. Bez obzira na sve, Nebeski Otac je tu za nas. Uz njegovu pomoć možemo učiti i rasti, čak i iz bolnih iskustava. Možemo mu se obratiti da bismo našli mir.

Osnaživanje

Pokažite djeci da imaju moć doprinijeti pružajući im način da pomognu. Na primjer, ona mogu pomoći skupljati donacije za žrtve nepogoda, posjetiti bolesnog ili ozlijeđenog prijatelja u bolnici, razvedriti nekoga tko se nosi s obiteljskim gubitkom ili se moliti za one koji se muče. Ne možemo sve popraviti, ali imamo sposobnost učiniti puno toga dobrog a »mi radimo za mir kada god pomognemo olakšati tuđu patnju.«²

Utjeha

Podsjetite svoju djecu da ih Bog voli i da ih vi volite. Nemojte davati lažna obećanja da im se ništa loše nikada neće dogoditi, već ih uvjerite da su sada sigurna i da ćete učiniti sve što možete kako biste ih zaštitili. Uvjerite ih da će im Nebeski Otac pomoći proći kroz bilo koju kušnju koja im dođe na put.

Kada otkrijete da ste klonuli duhom zbog protivljenja, sjetite se da će na kraju dobro slaviti nad zlim. »Mi vodimo rat protiv grijeha... ali ne trebamo očajavati«, naučavao je predsjednik Thomas S. Monson (1927.–2018.). »To je rat u kojem možemo i hoćemo pobijediti. Naš nam je Nebeski Otac dao oruđa koja trebamo kako bismo to učinili. On je za kormilom. Nemamo se čega bojati.«³ ■

NAPOMENE

1. »Peace«, Gospel Topics, topics.lds.org.
2. »Peace«, Gospel Topics.
3. Thomas S. Monson, »Looking Back and Moving Forward«, *Lijahona*, svibanj 2008., 90.

ZA DJECU

U ovomjesečnom *Prijatelju*:

- »Vidjet ću ga ponovno« (stranica P20)
- »Kartice utjehe« (stranica P21)

Za druge izvore, posjetite stranicu lessonhelps.lds.org i kliknite na »Lesson Helps by Topic«.

ZA TINEJDŽERE

U ovom izdanju:

- »Pronaći mir za sebe i druge u mučnim trenucima« (stranice 52–53).

Za druge izvore, posjetite stranicu youth.lds.org.

Vodi li me Bog?

Naši su životi puni velikih odluka: koju karijeru slijediti, s kime se vjenčati, gdje ići u školu, itd. Naši su životi također ispunjeni svakodnevnim brigama: odabirom najbolje uporabe vremena, nastojanjem da se razumije nauk i pronalaskom mira posred kušnji. Sve u svemu, **potrebna nam je osobna objava**. No ponekada može biti teško znati kako je primiti i kako je prepoznati kada ju primimo. Kada ne primamo ili ne prepoznamo odgovore, možemo se pitati: »Je li to bio Duh ili moja ideja?« »Zašto sam se osjetio nadahnutim učiniti to, a onda sam podbacio?« »Zašto se osjećam kao da Bog ne odgovara na moje molitve?«

Srećom, u članku »Donošenje odluka: opredjeljivanje protiv objave« (stranica 44), Erin iznosi svoju priču o osobnoj objavi kada je trebala donijeti odluku koja mijenja život. Iako **nas Bog želi voditi**, također nam želi pomoći da naučimo oslanjati se na svoje opredjeljivanje da donosimo dobre odluke.

Učenje kako se Duh Sveti obraća vama osobno je još jedan ključan dio primanja i prepoznavanja objave. To može biti različito za svakoga od nas. Na stranici 48 mnoge **mlade odrasle osobe iznose kako su one primile objavu**.

U članu dostupnom samo u digitalnom obliku, Aspen objašnjava da osobna objava zahtijeva »Vježbanje vaših duhovnih mišića«.

Razmišljanje o budućnosti može biti prevladavajuće, čak i zastrašujuće. Posebice za mladu odraslu osobu. No kada se sjetim kako je **Bog vodio moj život** u prošlosti, to mi daje hrabrosti da krenem naprijed i djelujem, imajući povjerenja da će mi **on nastaviti pružati vodstvo koje mi je potrebno** diljem puta.

S poštovanjem,
Katie Sue Embley

Katie Sue

NAJBOLJI SAVJET...

Mlade odrasle osobe iznose najbolji savjet koji su ikad primile o primanju osobne objave:

»Moj mi je savjetnik u programu Posebno za mlade rekao: 'Razvij svoj odnos s Bogom kao svojim doslovnim duhovnim Ocem. Čim je tvoj odnos s njim snažniji, time ćeš više razumjeti i biti više vođen.' To je uvelike doprinijelo mojim molitvama.«

- **Grant Goolsby, Kalifornija, SAD**

»Naš patrijarh kolčića traži da svi upamte jedan izraz: 'Da biste primili objavu, čitajte objavu'. To mi je jako pomoglo dok sam čitala Sveta pisma.«

- **Shellby Tippets, Missouri, SAD**

»Odvojite vrijeme za promišljanje. Joseph Smith je promišljao o Jakovljevoj 1:5 prije nego što je odlučio djelovati. Ponekada Nebeski Otac želi da uložimo u molitvu i proučavanje prije nego što nam da odgovore. Najviše učimo na taj način.«

- **Natasha Herbst, Utah, SAD**

»Slušajte svojim srcem, ne svojim ušima.«

- **Sai Tua, Američka Samoa**

Koji je najbolji savjet koji ste ikada primili o pokajanju? Pošaljite nam svoje odgovore putem stranice liahona.lds.org do 30. travnja 2019.

O MLADIM ODRASLIM AUTORICAMA

Erin Rider je odvjetnica i su-domaćin »podcasta«. Upravo je istrčala svoj prvi polumaraton. U svoje slobodno vrijeme uživa u čitanju, planinarenju, wakeboardingu i provođenju vremena sa svojom obitelji i prijateljima.

Aspen Stander je spisateljica i urednica iz Ute, SAD. Ona voli planinarenje, putovanja, čitanje i sviranje glasovira

Katie Sue Embley misli da je svijet prepun predivnih ljudi čije priče treba iznositi. Ona studira novinarstvo i španjolski jezik s ciljem da #sharegoodness (širi dobro).

U OVOM ODSJEKU

44 Donošenje odluka: opredjeljivanje protiv objave

Erin Rider

48 Personalizirana osobna objava

Pronađite ove i druge članke:

- na stranici liahona.lds.org
- u odsjeku **MOO tjedno** (pod karticom »Mlade odrasle osobe« u Evanđeoskoj knjižnici)
- na stranici [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

SAMO DIGITALNA VERZIJA

Vježbanje vaših duhovnih mišića

Aspen Stander

IZNESI SVOJU PRIČU

Imate li čudesnu priču za iznijeti? Ili želite vidjeti članke o određenim temama? Ako je tako, želimo da nam se javite! Možete predati svoj članak ili povratnu informaciju putem stranice liahona.lds.org.

Kada su u pitanju velike odluke, koliko se trebamo osloniti na Boga da nam kaže što učiniti?

Donošenje odluka: opredjeljivanje protiv objave

Erin Rider

Svakog se dana svatko od nas suočava s mnogim odlukama. Neke su više svjetovne, poput: »Što ću nositi?«, »Što ću jesti za ručak?«, »Je li vrijeme za kupiti novi auto ili mogu još malo sačuvati svoj stari?« No, svako malo naiđemo na veliku odluku: »Bih li se trebao vratiti u školu?«, »Bih li trebao prihvatiti ovaj posao?«, »Bih li se trebao preseliti u novih grad?«, »Bih li trebao kupiti novu kuću?«, »Bih li trebao izlaziti s ovom osobom?«, »Bih li se trebao vjenčati ovom osobom?«, i tako dalje.

Kada se suočimo s velikim odlukama, skloni smo – prikladno – odvojiti više vremena da donesemo odluku. Slijedimo savjet dan Oliveru Cowderyju u Nauki i savezima 9:8–9 gdje Gospodin kaže:

»No gle, kažem ti da moraš proučiti to u umu svojem; tad me moraš upitati je li to ispravno, a ako je ispravno, učinit ću da grudi tvoje plamte u tebi; zato ćeš osjetiti da je to ispravno.

No, ako to nije ispravno, nećeš imati takvih osjećaja, već ćeš osjetiti obamrlost misli, koja će uzrokovati da zaboraviš ono što je krivo.«

Iako je ovo zasigurno dobar savjet, kada su u pitanju velike odluke, ponekad se malo previše oslanjamo na dio gdje nam Bog govori što je ispravno, a nedovoljno na dio gdje nam kaže kako to proučiti su svojem umu. Toliko utonemo u čekanje na Boga da potvrdi našu odluku da dopuštamo nevjerovatnim prilikama da nas mimoiđu. Možda čak i prepoznamo ulogu opredjeljivanja, no prestravljeni smo donošenjem odluka koje nas mogu skrenuti s kursa prema našem unaprijed određenom »planu« pa završimo s pretpostavkom da bilo što drugo osim žarenja u našim grudima ili glasa s neba znači da je naša odluka kriva. Za mnoge od nas, ova neizgovorena napetost između opredjeljivanja i osobne objave vodi do jednog značajnog pitanja: Koja je uloga Boga u pomaganju nama da donosimo odluke?

Uloga Boga u našem donošenju odluka

Možda je najbolje odgovoriti na ovo pitanje kroz priču o Jaredovom bratu. Postoji zanimljiv uzorak rasta u ovoj priči koji nas podučava o načinu na koji Bog očekuje od nas da donosimo odluke. Nakon što su jezici bili pobrkani kod Babilonske kule, Jared je zatražio od svojeg brata da upita Gospodina trebaju li napustiti zemlju, a ako je tako, kamo su trebali ići (vidi Eter 1:36–43). Jaredov je brat upitao i Gospodin ih je doveo do morske obale. Dok su putovali, Gospodin im se obraćao u oblaku i usmjeravao ih tijekom svakog koraka na putovanju. Naposljetku su stigli do morske obale gdje su odsjeli četiri godine.

Na kraju četvrte godine, Gospodin je rekao Jaredovom bratu da izgradi lađu i pripremi se za prelazak oceana. Kada je Jaredov brat shvatio da u lađama neće biti zraka, slijedio je isti poznati uzorak pristupanja Bogu da upita što bi trebao učiniti. Kako je očekivao, Gospodin je odgovorio pružajući mu detaljne upute da napravi rupe na vrhu i dnu lađa. Primijetite uzorak objave do sada: Bog im daje naum, oni postavljaju pitanja o tome kako ispuniti naum i Bog odgovara detaljnim i točnim odgovorima.

No nakon što je napravio rupe u lađama, Jaredov je brat shvatio da u lađama neće biti svjetla. Ponovno je upitao Boga

što mu je činiti. Međutim, umjesto da mu odgovori, Bog upita: »Što želite da učinim kako biste mogli imati svjetla u plovilima svojim?« (Eter 2:23). Umjesto da pruži detaljne upute kao što je to učinio ranije, ovog puta Gospodin čeka na Jaredovog brata da odluči što učiniti.

Ovaj oblik Gospodinovog odgovora možda je najteži za razumjeti kada se nastoji donijeti odluka. Podučeni smo moliti se i čekati na odgovor, stoga se prirodno brinemo kada ne dobijemo odgovor. Često se pitamo opisuje li se nedostatak jasnog odgovora kao »obamrlost misli« ukazujući da je naš odabir krivi. U drugim se trenucima pitamo znači li to da nismo dovoljno pravedni kako bismo čuli odgovor ili ne pitamo s »pravom nakanom« (vidi Moroni 10:4). No postoji i treća mogućnost koju ponekada ne razmatramo – možda, kao s Jaredovim bratom, Bog čeka na *nas* da donesemo *osobnu* odluku.

Donositi odluku

Nedavno sam se susrela sa situacijom koja je dovela pod upitnik način na koji razmišljam o opredjeljivanju i osobnoj objavi. Približavala sam se kraju fakultetskog obrazovanja i imala sam nekoliko različitih poslovnih ponuda u različitim gradovima pa nisam mogla odlučiti koju prihvatiti. Poput Jaredovog brata, iskusila sam mnoge trenutke kada sam se molila o velikoj odluci i Bog je odgovorio vrlo jasnim odgovorom. Oslanjajući se na prethodna iskustva, počela sam se moliti i tražiti od Boga da mi pomogne odlučiti koji bih posao trebala prihvatiti. Također, vršila sam svoj dio učeći o svakoj poslovnoj prilici i savjetujući se s mnogim ljudima. No bez obzira na to koliko sam se molila i postila, nebesa su ostala tiha i nisam primila odgovor.

Približavao se krajnji rok za donošenje odluke i počela sam paničariti. Zsigurno

je ovo bila vrsta odluke za koju Gospodin mari pa zašto mi nije odgovarao? Možda mu nije bilo važno koji ću posao odabrati, no zasigurno mu je stalo do toga u koji ću se grad preseliti jer će to nesumnjivo imati utjecaj na moj život. Gospodinu je uvijek bilo stalo do mojih odluka u prošlosti pa zašto mu ne bi stalo i do ove?

Ipak, koliko god se trudila, odgovor nije dolazio. Počela sam se pitati jesam li odlutala dovoljno daleko od Boga da nisam mogla čuti njegov odgovor. Također sam se pitala je li moguće da ne čujem jer podsvjesno nisam *htjela* čuti odgovor. Naposljetku, dan prije krajnjeg roka, znala sam da moram donijeti odluku pa sam iskoristila svoju prosudbu i donijela odluku. Te sam se noći jednostavno molila, tražeći da mi kaže je li moj odgovor bio krivi. Odgovor i dalje nije dolazio pa sam nastavila i prihvatila posao.

Nekoliko mjeseci kasnije još sam uvijek propitkivala svoju odluku pa sam zatražila svećenički blagoslov kako bih otklonila sumnju. U blagoslovu mi je bilo rečeno da nisam dobila odgovor na svoju molitvu jer je Gospodin bio sretan s bilo kojom odlukom koju bih donijela. Ovaj je blagoslov potvrdio savjet koji mi je ranije dao predsjednik misije koji mi je rekao da često nije važno koju ću odluku donijeti. Bog želi da naučimo kako stajati na vlastite dvije noge i odlučiti kako živjeti svoj život. Moj me predsjednik misije također podsjetio da nas Bog, kao naš Nebeski Otac, neće kazniti niti ukloniti obećane prilike ako iskreno nastojimo shvatiti što nam je činiti.

Jaredov je brat vjerojatno mogao predložiti bilo koje rješenje za rasvjetu lađa i Gospodinu bi to bilo dobro. Svrha iskustva nije bila da Jaredov brat samo osnaži svoju vjeru, već i da nauči kako donijeti odluku.

Primjenjivanje opredjeljenja

Iz vječnog gledišta, primjenjivanje opredjeljenja nužan je dio osobnog rasta. Bez njega ne možemo donijeti one vrste odluka koje će nam pomoći ostvariti naš puni potencijal. Rast, kao sve ostalo u evanđelju, dolazi »redak za retkom, odredbu za odredbom« (2 Nefi 28:30). Bog želi da budemo spreman narod, ne paraliziran narod te očekuje od nas da koristimo svoje opredjeljivanje kako bismo živjeli svoj život najbolje što možemo.

Jednom kada naučimo pronaći ravnotežu između opredjeljivanja i objave, možemo iskusiti istinski duhovan rast. To je ono što se dogodilo Jaredovom bratu. Nakon što je promislio, radio je na tome da istopi 16 kamenova iz stijene te je zatražio od Boga da ih dotakne i učini da sjaje (vidi Eter 3:1–5). Ovoga puta, kada je Bog odgovorio, sve se promijenilo. Umjesto da je čuo Božji glas u oblaku, Jaredov je brat zapravo *vidio* Gospodina

koji se nije samo osobno ukazao, već je također pokazao Jaredovom bratu nevjerojatna viđenja svijeta i svega što se imalo odviti (vidi Eter 3:6–26). Moguće je da Jaredov brat ne bi bio duhovno spreman primiti to viđenje da prvo nije iskusio osobni rast koji je došao iz donošenja njegove vlastite odluke.

Dok donosimo odluke, zasigurno bismo trebali slijediti Almin savjet da se »savjetuj[emo] (...) s Gospodom u svim djelima [našim]« (Alma 37:37). Kada Gospodin očekuje da donesemo određenu odluku, dat će nam do znanja i pomoći nam da ne zastranimo. No također trebamo biti spremni ustati i krenuti naprijed u vjeri, dolazio li odgovor ili ne. Dokle god obdržavamo svoje saveze i ostajemo odani evanđelju Isusa Krista, možemo osjetiti pouzdanje u svoje pravedne odluke i mir da je Gospodin zadovoljan našim nastojanjima. ■

Autorica živi u Uti, SAD.

Kako prepoznajete razliku između objave i vaših vlastitih misli?

PERSONALIZIRANA osobna objava

Živimo u svijetu prilika. Slobodni smo birati vlastitu karijeru, školu, bračnog druga, gdje želimo živjeti i puno više od toga. To je doista blagoslov za naš naraštaj. S druge strane, to čini sve ove odabire još i težima jer je teško donositi odluke kada postoji toliko mnogo puteva i prilika koje će voditi do dobrih stvari. Kako biramo ispravno kada postoji tako puno prilika koje su dobre? Kada se osjećate izgubljeno i zbunjeno ovom olujom odluka, znajte da vas Nebeski Otac želi voditi. Možete odabrati ispravan put i dobiti odgovore koje tražite slijedite li njegov glas. Prepoznajte kako vam govori, imajte povjerenja u njega, slijedite proroka, budite strpljivi, više optimistični i imajte vjere pa ćete naposljetku biti vođeni ispravnim smjerom.

– *Vira Vashchenko, Kijev, Ukrajina*

Tijekom svog života vidjela sam kako me Gospodin vodi i priznajem da je sve što sam ostvarila zahvaljujući njemu i njegovom vodstvu. Čak i u trenucima kada mislim da kročim sama, na kraju mi on daje do znanja da je oduvijek bio tu za mene i ja to osjećam. Iz tog sam razloga donijela odluku da ću uvijek nastavljati dalje s vjerom, čak i kada osjećam da sam sama. Meni, moj put s vremena na vrijeme nije jasan i ne mogu uvijek vidjeti što me čeka u budućnosti, no ja uvijek koračam s vjerom i onda počinjem vidjeti svjetlo i prepoznavati Božju ruku u svojem životu. Znam da nas naš Nebeski Otac i njegov Sin Isus Krist vole i da su nas voljni voditi, no oni također očekuju od nas da im vjerujemo i djelujemo kada primimo poticaje od Duha.

– *Indhira Mejia, Dominikanska Republika*

U našoj obitelji mi prepoznajemo Duha zbog mira koji osjećamo, posebice moj muž i ja zajedno kao bračni par. Kada se radi o našim mislima, nikada ne osjećamo da je to zasigurno ispravna stvar – uvijek postoji skrivena sumnja ili strah. No kada je to objava, uvijek osjećamo mir, čak i kada pokušamo racionalizirati i sve se u početku čini kao da nema puno smisla. Kada djelujemo po njoj i sprovedemo ju, uvijek vidimo kako stvari sjedaju na mjesto i sve ispada dobro. Tada se pogledamo i kažemo: »O, sada ima smisla!«
– *Maryana Wright, Utah, SAD*

Mislím da je jedna od najčudesnijih tehnika koje moramo savladati sposobnost da prepoznamo tihe šapate Duha Svetoga. Marljivo proučavanje Svetih pisama poguralo me da to savladam. Uvijek sam vjerovao da će onaj koji marljivo traži pronaći, i otajstva će se Božja otvoriti pred njim moću Duha Svetoga (vidi 1 Nefi 10:19). Drugim riječima, ako želim prepoznati Duha, ne mogu si dopustiti da budem naveden u beskorisne misli ili svakodnevne brige života, već umjesto toga moram uroniti u djelo i zaboraviti sebe. Tada ću biti sposobniji bolje prepoznati Duha, jer sam spreman za to! Na isti način na koji lađa ne može lako putovati kroz oluju, mi ne možemo čuti Duha ako smo zaneseni brigama života koje su izvan naše kontrole.

– *Emmanuel Borngreat Dogbey, Accra, Gana*

Kako sam odrastala, morala sam naučiti sam jezik Duha. Duh mi govori kroz jednostavne misli. Bilo je potrebno malo vježbe da se naviknem, no Duh mi obično dolazi na tihim mjestima, poput vožnje na posao u mojem autu. Znam da to nisu moje misli jer će se Duh često ubaciti kada nisam ni razmišljala o temi.

– *Clarissa Mae Taylor, Utah, SAD*

Iako svi možemo primati osobnu objavu na različite načine, jedno je nesumnjivo točno: Bog nam se često obraća. Samo trebamo biti voljni uložiti napor da povećamo svoju sposobnost da prepoznamo i čujemo njegov glas. Kao što je predsjednik Russell M. Nelson savjetovao: »Molite se u ime Isusa Krista o svojim brigama, svojim strahovima, svojim slabostima – da, samim čežnjama vašeg srca. A zatim slušajte! Zapišite misli koje vam dođu u um. Zabilježite svoje osjećaje i izvršite radnje koje ste potaknuti učiniti. Kako budete ponavljali ovaj proces dan za danom, mjesec za mjesecom, godinu za godinom, tad ćete 'uzrasti do načela objave'« (»Objava za Crkvu, objava za naš život«, *Lijahona*, travanj 2018., 95). ■

U OVOM ODSJEKU

52 Pronaći mir za sebe i druge u mučnim trenucima

Alex Hugie i Aspen Stander

54 Život je maraton

Sally Johnson Odekirk

60 Pitanja i odgovori: Kako mi moj patrijarhalni blagoslov može pomoći donositi odluke?

62 Isprobajte neke nove uskršnje tradicije

David Dickson

64 Posljednja riječ: Najveći izričaj Božje ljubavi

predsjednik M. Russell Ballard

Kada sam prvi

puta krenuo u srednju školu, postojala je jedna stvar s kojom sam se mučio: kada je novi predmet bio predstavljen, bilo mi je teško razumjeti. Jedne sam se večeri molio Nebeskom Ocu da mi pomogne razumjeti i prevladati taj izazov. Imao sam vjere i mogao sam bolje razumjeti. Od tada su molitva i vjera na mojem popisu »za učiniti« u školi i posvuda gdje idem.

Biti u školi za dječake je teško zbog nekih nemoralnih stvari koje učenici rade. Kada se to dogodi, riječi mojih roditelja padnu mi na pamet: »Nemoj učiniti nešto što će otjerati Duha Svetoga.« Zahvalan sam svojoj majci koja me uvijek podsjeća da slušam Duha Svetoga. Kada činimo ono što je ispravno, Bog nas blagoslivlja.

Nyame S., 16 godina, Ghana

PRONAĆI MIR

Ponekada se život preokrene naopačke. Možda ste zabrinuti zbog obiteljskih problema, zdravstvenih pitanja, problema u školi ili brojnih drugih mučnih događaja u svijetu danas. Kako možemo pronaći osobni mir u uznemirenom svijetu? Bilo da vaš nedostatak mira dolazi iz događaja koji su izvan vaše kontrole ili iz stvari na koje možete utjecati i promijeniti ih, evo nekih ideja za pomoć u pronalasku unutarnjeg mira kroz Isusa Krista.

ČETIRI NAČINA ZA PRONALAZAK MIRA ZA SEBE

1. Usredotočite se na vječno

Teško je osjetiti mir kada ste usredotočeni samo na kratkoročne brige. No ako se usredotočite na širu sliku, Božji naum sreće, možete pronaći mir u spoznaji da ono što boli sada neće trajati zauvijek. Na primjer, hram nam pomaže usredotočiti se na vječnost. Predsjednik Gordon B. Hinckley (1910.–2008.) rekao je da ćete u hramu »osjećati mir koji nećete nigdje drugdje pronaći«.¹

2. Pustite ono što ne možete kontrolirati

Kada vam nešto izvan vaše kontrole oduzima mir, zamamljivo je osjećati se beznadno ili ljutito. No ne pomaže zadržavati se na onome što ne možete promijeniti. Umjesto toga, približite se Spasitelju kako biste pronašli unutarnji mir čak i kada vam život podijeli loše karte. On vam je obećao poslati Tješitelja, Duha Svetoga (vidi Ivan 14:26–27).

3. Oprostite drugima

Često je najteža stvar koju trebate pustiti negativnost koju osjećate kada vam netko učini nažao. No starješina Dieter F. Uchtdorf iz Zbora dvanaestorice apostola je naučavao: »Primit ćemo radost praštanja u svom životu kada smo voljni svojevolumno pružiti tu radost drugima... Kao rezultat, Duh Gospodnji ispunit će našu dušu radošću popraćenom božanskim mirom savjesti (vidi Mosija 4:2–3)«.² Okretanje Spasitelju može vam pomoći da se oslobodite emocionalnih tereta i budete ispunjeni mirom.

4. Pokajte se i oslonite se na Krista

Bez obzira na ono što vam ide dobro u vašem životu, nositi teret grijeha uvijek će vas lišiti mira. Ponekada nam je potreban naš biskup kako bismo se u potpunosti pokajali. No svi se trebamo redovito kajati i, kroz Pomirenje Isusa Krista, postati čisti od svega što nas sprečava da postanemo više poput njega.

za sebe i druge u mučnim trenucima

Alex Hugie i Aspen Stander
crkveni časopisi

*Evo osam načina da pomognete
sebi i drugima osjetiti mir kada
život postane težak.*

ČETIRI NAČINA ZA POMOĆI DRUGIMA PRONAĆI MIR

1. Iznesite evanđelje Isusa Krista

Baš kao što mi možemo naći mir za sebe usredotočujući se na Spasitelja, možemo usmjeriti druge k njemu kao »začetnik[u] mira« (Mosija 15:18). Na primjer, pokušajte iznijeti stih iz Pisama ili citat s općeg sabora koji vam je pomogao učiti više o Isusu Kristu.

2. Budite mirotvorac

Pomognite svojim prijateljima ili braći i sestrama riješiti sukobe. Poput Anti-Nefi-Lehijaca u knjizi Alminoj, možemo zakopati svoje ratno oružje – oružje poput tračanja, traženja osvete ili sebičnosti – te ga zamijeniti sa sredstvima mira: ljubaznim govorom, poslušnošću Božjim zapovijedima i praštanjem drugima (vidi Alma 24:19).

3. Pažljivo slušajte

Ponekada ljudi koji se muče trebaju otvoreno razgovarati o svojim mislima i osjećajima umjesto da ih drže u sebi. Ne trebamo riješiti njihove probleme za njih, već možemo jednostavno slušati njihove brige i pružiti podršku, pokazujući kristoliku ljubav i razumijevanje.

4. Poslužujte onima u svojem odjelu i zajednici

Možete volontirati u skloništu za beskućnike, služiti kao instruktor vršnjacima ili donijeti slatkiše novoj obitelji u svojem susjedstvu. Pomognite ljudima pronaći mir u malome. Imati stalno mjesto za jelo i spavanje, pouzdanog instruktora ili malo jamstvo da je nekome stalo, učinit će veliku razliku.

Isus je izgovorio sljedeće riječi utjehe svima koji se muče pronaći mir: »Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce« (Ivan 14:27). Približimo li sebe i druge Isusu Kristu, možemo pronaći mir čak i kada život postane težak. ■

NAPOMENE

1. Gordon B. Hinckley, u »Rejoice in the Blessings of the Temple«, *Lijahona*, prosinac 2002., 33
2. Dieter F. Uchtdorf, »Point of Safe Return«, *Lijahona*, svibanj 2007., 101

ŽIVOT JE MAR

ATON

Ovi mladi sveci posljednjih dana žive danas tamo gdje je apostol Pavao živio tijekom novozavjetnih vremena. I oni žive po njegovim riječima.

Sally Johnson Odekirk
crkveni časopisi

Prije nekoliko se mjeseci razred vjeronauka sastao na Areopagu u blizini Atene u Grčkoj gdje je apostol Pavao jednom izložio snažnu propovijed (vidi Djela 17:22–34). Polaznici su razgovarali o utjecaju vjeronauka u njihovom životu, uključujući Pavlova naučavanja.

»Živjeti u Grčkoj oživljava Novi zavjet«, kaže Alexis H., 18 godina. »Moj otac voli odlaziti do raznih ruševina gdje je Pavao naučavao te nam iznijeti stih iz Pisama ili ispričati priču o tome gdje se taj događaj odvio.«

Baš kao što se Pavao suočio s izazovima u svoje vrijeme, mladi u Grčkoj također se nose s društvenim, političkim i ekonomskim pitanjima. Sabori mladih i kampovi za Djevojke rijetki su događaji u Grčkoj, a čak i pohađanje vjeronauka može biti teško. Unatoč tim i drugim izazovima, mladi u Grčkoj sprovode Pavlov poticaj: »Stojte čvrsto u jednome duhu, da se ujedinjene jednodušno borite za vjeru Radosne vijesti« (Filipljanima 1:27).

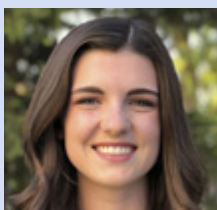
Živjeti u Grčkoj znači da ovi mladi članovi mogu uživati u toplom vremenu, plažama, hrani i plesu. Oni također doista uživaju u međusobnom druženju. Kako su se sastajali na aktivnostima vjeronauka i ogranaka, postali su snažniji u vjeri i prijateljstvu.

Vjeronauk na Areopagu

Kada je vjeronauk počeo u Grčkoj prije nekoliko godina, bilo je tek pet polaznika. Sastaju se tri jutra

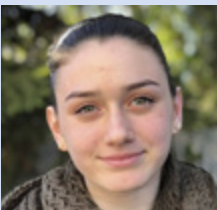
»Spoznala sam da je evanđelje isto posvuda. Živeći u prekomorskoj zemlji, naučila sam usredotočiti se na evanđeoske istine i osjećati Duha umjesto da mi kultura odvuče pažnju.«
– Bryana W. (15)

»Napisala sam riječi 'sjeti se' na svoje zrcalo kako bih se sjetila svega što se dogodilo ove godine: ZSM, kamp Djevojaka, vjeronauk. To mi pomaže sjetiti se odakle sam došla.«
– Marie H. (17)

»Znam da kada pohađam vjeronauk mogu osjetiti zadovoljstvo znajući da činim što trebam činiti pa znam da će sve biti u redu.«
– Lizzie T. (17)

Loukia C. (15) po prvi je puta iznijela svoje svjedočanstvo na kampu Djevojaka te je kasnije bila krštena.

Skupina vjeronauka ispred sastajališta u Ateni.

tijekom tjedna, uz neke koji se pridružuju putem video konferencijskih poziva. Također se sastaju srijedom poslijepodne radi vjeronauka, nakon čega imaju aktivnost. Zbližili su se jedni s drugima i postali svjetlo svojim prijateljima koji primjećuju njihov primjer. Kada njihovi prijatelji postavljaju pitanja, mladi ih dovode na vjeronauk i Zajedničke aktivnosti mladih.

Jedan mladić, Pavlos K. (15), kaže: »Ići na vjeronauk dobar je način za započeti dan i pomaže mi ostati snažan. Postavlja me u način razmišljanja da budem dobar primjer drugima. Pomaže mi započeti dan razmišljajući o Isusu Kristu.«

Dok mladi rastu u snazi i jedinstvu, blagoslovi i prilike dolaze. Na primjer, 2017. bili su blagoslovljeni prisustvovati aktivnosti Za snagu mladih, velikom regionalnom saboru za mlade. Djevojke su također sudjelovale na prvom kampu Djevojaka u Grčkoj ikada. Kao rezultat toga, zbližile su se još više kao skupina, a dvije su se djevojke priključile Crkvi.

Međunarodni sabor Za snagu mladih

Održan u Njemačkoj, sabor je okupio mlade svece posljednjih dana iz cijele Europe. Mladi iz Grčke i Cipra prešli su udaljenost od stotine kilometara, a iskustvo sa sabora imalo je duboki utjecaj na njih. Za Maximosa A. (14), »najnezabornija stvar na saboru bila je kada smo iznosili svoja svjedočanstva. Svi su osjećali Duha i to me nadahnulo da razvijem vlastito svjedočanstvo.«

»Prvo je samo četvero mladih mislilo ići«, dodaje Loukia C. (15), »no na kraju ih je 15 prisustvovalo – rekord za Grčku – uključujući 3 prijatelja koji nisu članovi.«

»Bilo je lijepo biti negdje zajedno gdje imate udio u istom evanđelju i niste drugačiji. Svi smo bili zajedno i osjećali smo istog Duha. To mi je pomoglo.«

»Moj otac nije član i nije me htio pustiti na sabor Za snagu mladih niti da budem krštena«, kaže Jesiana (16). »No tada su članovi ogranka postili za mene i moja je baka razgovarala s mojim ocem. Nakon toga je rekao da mogu ići!«

Na saboru je mnogo toga iskusila po prvi puta, kao »sudjelovanje na lekcijama i aktivnostima te iznošenje mojeg svjedočanstva pomoglo mi je razumjeti kako je to doista osjetiti Duha Svetoga. Nikada ranije nisam osjetila Duha na takav način i bila sam jako sretna i ushićena. Po prvi sam puta iznijela svoje svjedočanstvo.«

Osim što su bili duhovno nahranjeni, mladi su se na saboru uspjeli zajedno opustiti i zabaviti. Haig T. (14) je na sabor došao s Cipra. »Naučio sam biti društveniji, imati prava prijateljstva i zabaviti se, čak i u teškim trenucima.«

Kamp Djevojaka

Kamp Djevojaka imao je sličan učinak. Dvanaest djevojaka sastalo se sa svojim voditeljicama u blizini mjesta drevne bitke kod Maratona. Provele su tri dana zajedno, učeći oslanjati se jedna na drugu za snagu i ohrabrenje.

»Kada sam imala 12 godina«, rekla je Loukia, »po prvi sam puta išla u Crkvu i bila sam jako sretna, no tada sam shvatila da sam jedina svoje dobi. Sada, dvije godine kasnije, imamo tako puno djevojaka da smo po prvi puta mogle imati kamp Djevojaka.« Kada su se okupile, kaže ona: »Shvatila sam što znači biti svetica posljednjih dana. Kada živimo evanđelje, svjetlost nas okružuje.«

»Moj je omiljeni dio sabora ZSM bio sport, plesanje i sastanci skupina, a to su bili jutarnji sastanci duhovne misli i procjena. To mi je pomoglo da budem korisniji i strpljiviji te da više cijenim Sveta pisma.« – **Haig T. (14)**

Na putu na sabor ZSM u Stuttgartu, Njemačka.

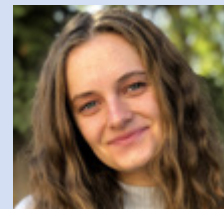
Na saboru ZSM, oblikujući englesku riječ »Ask« (ište) iz Jakovljeve 1:5.

»Stojite čvrsto u jednome duhu... jednodušno.«

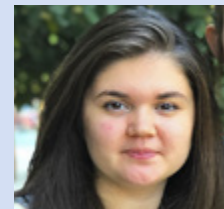
Filipijanima 1:27

Irini S. pjeva na saboru ZSM.

»Na saboru ZSM, počeli smo postajati skupina i to nas je osnažilo. To je pomoglo oblikovati i utjecati na program mladih u Grčkoj jer se sada poznajemo puno bolje.«
– **Alexis H. (18)**

»Pjevanje na pozornici na saboru ZSM bilo je nešto najhrabrije što sam ikada učinila i jedan od najčarobnijih trenutaka koji sam ikada imala. U tom sam trenutku naučila koliko smo važni u ovom predivnom svijetu.«
– **Irini S. (17)**

»Na kampu Djevojaka naučila sam da je život kao maraton. To mi je pomoglo osnažiti vjeru, znajući da trebamo nastaviti po ispravnom putu, baš kao kada trčimo maraton. To mi iskustvo pomaže snažiti moje svjedočanstvo i nastaviti imati vjere te ostati na ispravnom putu.« – **Winifred K. (14)**

»Život je maraton, ne sprint.«

Tema kampa Djevojaka

Mladi u Maratonu, Grčka.

»Svi smo mi jedinstveni, baš kao što je svaki kamenčić na plaži jedinstven.« – **Bryana W.**

»Promatranje izlaska sunca donijelo je umirujući, predivan duh.« – **Lizzie T.**

Za Bryanu W. (15) sabor Za snagu mladih i kampa Djevojaka pomogli su joj da se otvori i razgovara s drugima. »Moja se obitelj često seli i bilo mi je teško povezati se s nekim jer sam sramežljiva«, kaže ona. »No zato što sam se zbližila sa skupinom na saboru, stekla sam stvarno dobre prijatelje. Tijekom sastanka svjedočanstava iznijeli smo svoje osjećaje i shvatila sam da se drugi osjećaju isto kao i ja.«

Marie H. (17) sjeća se teme kampa: »Život je maraton, ne sprint.« Djevojke i njihove voditeljice raspravile su o važnosti ustrajanja i završavanja utrke, kaže ona. »To me podsjetilo da mogu ustrajati, odrediti si tempo i ostati usredotočena na ciljnu crtu. Tada mogu ostvariti ono što Nebeski Otac želi da učinim.«

Jedan od vrhunaca kampa bio je sastanak duhovne misli u zoru na plaži tijekom posljednjeg jutra. Lizzie T. (17) kaže: »Uzele smo svoja Sveta pisma, održale sastanak duhovne misli i gledale kako sunce izlazi. Sve smo osjetile Božju ljubav. Bio je to predivan kraj vremena koje smo provele jedna s drugom.«

Neustrašivo se suočavati s budućnošću

»Sa sabora Za snagu mladih i kampa Djevojaka naučila sam puno o evanđelju i kako mi ono može pomoći u mojem životu«, kaže Irini S. (17). »Stekla sam puno prijatelja i naučila koliko je važno izražavati svoje misli i osjećaje. Snažno sam osjetila Duha Svetoga i ljubav našeg Spasitelja Isusa Krista.«

To što je bila oko drugih mladih svetaca posljednjih dana, kaže ona, osnažilo je njezino pouzdanje. »Prije sabora Za snagu

Kamp Djevojaka 2017. – prvi u Grčkoj ikada.

mladih nisam mogla vidjeti dobre i predivne stvari koje je Bog napravio za nas i naume koje on i dalje stvara za nas.«

»Nitko i ništa ne bi trebalo utjecati na nas što bi nas nastojalo odvući od življenja evanđelja«, kaže Manasseh A. (17). »Evanđelje je

isto posvuda i uvijek bismo trebali ostati na ispravnom putu.«

I bilo da je to u Grčkoj ili bilo gdje drugdje na svijetu, kročenje putem zajedno omogućava nam da budemo jedno u duhu. ■

Crkva u Grčkoj

Početak 20. stoljeća, Rigas Pofantis, tiskar iz Atene, poslao je vođama Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana zahtjev o podacima. Predsjednik misije Crkve u Turskoj podučio je Pofantisa koji je bio kršten u listopadu 1905.

Crkva nije puno rasla u Grčkoj sve do 1950-ih, kada su grčko-američki članovi Crkve u Salt Lake Cityju, Utah, SAD, organizirali Helensko društvo svetaca posljednjih dana kako bi zadržali svoju baštinu i održali veze sa svojom domovinom.

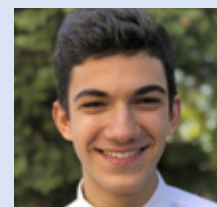
Vođe Crkve uspostavili su malu kongregaciju u Ateni 1965. te ju ponovno organizirali 1967. Uspostavili su misiju Grčka Atena u srpnju 1990. i dovršili izgradnju prvog sastajališta u Grčkoj u svibnju 1999.

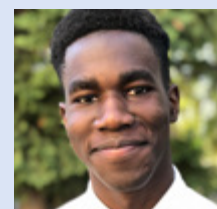
Atena, Grčka, sastajalište u Halandriju

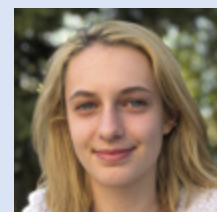
Članstvo Crkve: 802
Kongregacije: 3

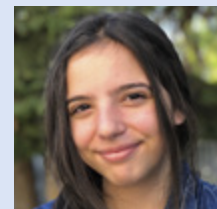
»Doista mi se sviđelo vidjeti kako izgleda biti okružen mladima koji imaju ista uvjerenja. Osjetio sam kao da smo svi povezani na neki poseban način, više od toga da se samo poznajemo po imenu.« – **Pavlos K. (15)**

»Drago mi je da sam imao priliku upoznati druge mlade osobe koje svakoga dana prolaze kroz isto što i ja.« – **Joshua K. (17)**

»Sabor ZSM i kamp Djevojaka izgledaju isto bez obzira gdje išli u svijetu. Uživala sam u manjem kampu Djevojaka jer je bilo lakše međusobno se povezati.« – **Olivia H. (15)**

»Nisam članica Crkve, no dolazim svaki tjedan kada mogu. Obožavam to za što se djevojke zalažu.« – **Irene C. (14)**

»Kako mi moj patrijarhalni blagoslov može pomoći donositi odluke?«

»Patrijarhalni blagoslov je objava prima-telju, točnije bijela crta na sredini puta, koja štiti, nadahnjuje i motivira aktivnost i pravednost. Patrijarhalni blagoslov doslovno sadrži poglavlja iz vaše knjige vječnih mogućnosti...«

On je Lijahona svjetlosti koja vas nepogrešivo vodi do nebeskog doma.«

Predsjednik Thomas S. Monson (1927.–2018.), »Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light«, *Ensign*, studeni 1986., 65, 67.

Naša osobna Lijahona

Patrijarhalni blagoslovi su način na koji nam Nebeski Otac pomaže znati naš predsmrtni, smrtni i vječni identitet. Poznavanje ove tri dragocjene istine o nama pomaže nam slijediti naum koji Bog ima za nas. Znamo tko smo, zašto smo ovdje i gdje možemo biti. Kao što je Lijahona radila prema vjeri i marljivosti Nefija i njegove obitelji u slijeđenju njezinih savjeta (vidi 1 Nefi 16:28), i mi možemo biti vjerni i marljivi u slijeđenju naše vlastite Lijahone i njezinih savjeta, što će nas voditi do našeg božanskog potencijala.

starješina Utai (20), misija Argentina Salta

Vječno gledište

Kada god osjećam da ne mogu donijeti odluku, otvorim svoj patrijarhalni blagoslov i promišljam o njegovoj božanskoj objavi. I tada odlučivanje postane lakše. To mi ne pomaže samo da izdržim svoj zemaljski život i žanjem obećane blagoslove, već me podsjeća na to da se pripremim jednoga dana dostojno ući u Gospodinovo kraljevstvo. To mi stalno pomaže rasti u vjeri, imati povjerenje u Gospodinovu volju i živjeti s vječnim gledištem.

Abegail F. (18), Cagayan Valley, Filipini

Nebeski savjet

Moj mi patrijarhalni blagoslov daje savjet od mojeg Nebeskog Oca. Slijedim li taj savjet, znam da ću

dobiti objavu o odlukama koje trebam donijeti. On odgovara na neka od mojih pitanja čak i prije nego ih postavim.

Cami H. (16), Utah, SAD

Slušajte Duha

Tražite li utjehu i vodstvo ili odgovor na goruće pitanje, možete se iskreno moliti o tome i čitati svoj patrijarhalni blagoslov s pravom nakanom srca, dok slušate Duha. Istraživanje Svetih pisama također pomaže. Vjerujem da će vam Gospodin odgovoriti u svojem trenutku na najbolji način kada činite to s pravom vjerom.

Kezia B. (15), Havaji, SAD

Obećani blagoslovi

Patrijarhalni nam blagoslov govori s čime nas Bog želi blagosloviti. On nam daje upozorenja i objašnjava kako možemo postati više poput njega. Kada znamo što Nebeski Otac ima spremno za nas i kako to dobiti, birat ćemo i djelovati sukladno da bismo to primili.

Hunter H. (18), Utah, SAD

Svrha odgovora je pomoći i dati gledište, no oni nisu službeno stajalište Crkve.

Kao djevojka, bih li se trebala biti više usredotočena na obrazovanja i karijeru ili na to da postanem supruga i majka?

Znamo da je »obitelj... u središtu Stvoriteljevog nauma« i da su »majke... primarno odgovorne za odgoj svoje djece«. ¹ Također znamo da su proroci, iz raznih dobrih razloga, savjetovali i muškarce i žene da steknu obrazovanje. ² Uz to, znamo da će mnoge žene ili trebati ili htjeti razviti karijeru.

Predsjednik Dallin H. Oaks, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, rekao je da za žene izbor nije između obitelji ili obrazovanja i karijere. »Odabir trenutka je ono što biramo«, rekao je. »U vršenju toga tražimo nadahnuće od Gospodina te naučavanja njegovih slugu.« ³

Planirajte steći obrazovanje i planirajte imati obitelj. Također možete planirati imati karijeru. U svemu tome, trebate se usredotočiti na slijedeće nauma Nebeskoga Oca te traženje njegove volje.

NAPOMENE

1. »Obitelj: Proglas svijetu«, familyproclamation.lds.org
2. Vidi *Za snagu mladih* (2011.), 9
3. Dallin H. Oaks, Face to Face event with Elder Oaks and Elder Ballard (globalni događaj za mlade odrasle samce, 19. studenoga 2017.), broadcasts.lds.org

Na stranici [lds.org/go/41961](https://www.lds.org/go/41961) mlada odrasla osoba iznosi svoju priču o nesigurnosti bi li se trebala usredotočiti na svoju karijeru ili svoju obitelj. Pogledajte što joj je predsjednik Russell M. Nelson rekao.

Što mislite?

»Što kažete kada vaši prijatelji ne vjeruju da su se stvari poput Prvog viđenja mogle dogoditi?«

Podnesite svoj odgovor i, ako želite, fotografiju visoke rezolucije do 15. svibnja 2019. na stranici [liahona.lds.org](https://www.liahona.lds.org) (kliknite na »Submit an Article« ili Feedback). Ili, pošaljite svoj odgovor i fotografiju putem e-pošte na liahona@ldschurch.org. Uključite svoje puno ime i prezime te naziv odjela i kolčića (ili ogranka i okruga).

Odgovori će možda biti uređeni radi dužine ili jasnoće.

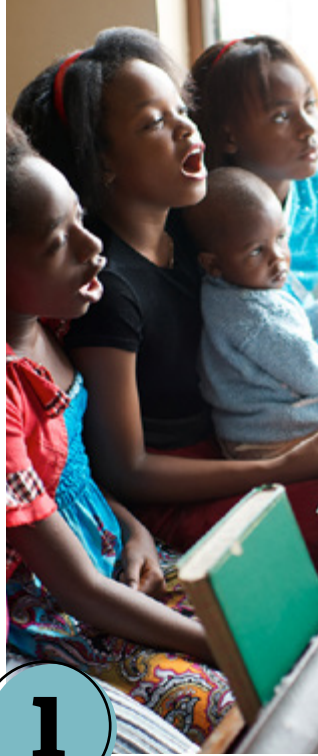

David Dickson
crkveni časopisi

B ožić obično dobije najviše pažnje kada su u pitanju praznici. Ipak, bez događaja koji su se davno dogodili, a koje slavimo svakog Uskrsa, Božić ne bi postojao.

Predsjednik Gordon B. Hinckley (1910.–2008.) jednom je podučio: »Ne bi bilo Božića da nije bilo Uskrsa. Isus, betlehemska beba, bio bi tek još jedna beba bez otkupljujućeg Krista Getsemanija i Kalvarije te slavodobitne činjenice Uskrsnuća.«¹

Evo nekoliko tradicija koje biste mogli razmotriti da ih dodate svojoj godišnjoj proslavi.

1

Poći u pjevanje uskršnjih koleda

Na stranu osebjune verzije o sobovima i vilenjacima, božićne su kolede sve o Isusu Kristu. Uskrs je savršeno vrijeme za glazbu o Spasitelju pa čak i kada se pjeva pred vratima vaših susjeda.

Ako vam nedostaje ideja, u odsjeku »Teme« u Pjesmarici provjerite pjesme pod »Uskrs« i »Pomirenje«. Bilo koja pjesma koja slavi Isusa Krista odgovara uskršnjim koledama.

2

Oprostiti nekome

Kako ste često bili zahvalni na daru pokajanja? Uskrs nudi priliku da više promislimo o tome kako pružamo taj isti duh oprosta drugima.

Isus je podučavao: »Stoga, kažem vam da trebate opraštati jedan drugomu...

Ja, Gospod, oprostit ću kome hoću oprostiti, no od vas se traži da opraštate svim ljudima« (Nauk i savezi 64:9–10).

Upitajte se: Prema kome vi gajite loše osjećaje? Molite se za snagu da oprostite toj osobi i dopustite Spasitelju da pomogne s uklanjanjem tih bolnih osjećaja.

3

Organizirati uskršnju povorku, igrokaz ili drugi nastup

Možete organizirati uskršnji nastup. Jednostavan primjer mogao bi biti čitanje Svetih pisama za kućnu obiteljsku večer ili koncert na kojem će i zajednica pjevati.

Isprobajte neke nove uskršnje tradicije

4

Posjetiti grobove voljenih

Zbog Isusa Krista smrt je izgubila svoj žalac (vidi 1 Korinćanima 15:55). Provedite vrijeme posjećujući grobove voljenih osoba kako biste promišljali o ovoj sjajnoj vijesti.

Dok posjećujete grobove, mogli biste čak naglas pročitati omiljeni stih iz Svetih pisama koji je povezan s Uskrsnućem. Nekoliko (od *mnogih*) stihova za razmotriti za ovo su: 1 Korinćanima 15:20–22; Alma 11:42–44 i Nauk i savezi 88:14–16.

5

Biti malo bolji

Uskrsom se odaje počast događajima u Getsemaniju, onome što se odvalo na križu, Spasiteljevom ustajanju od mrtvih treći dan te njegovom službeništvu tijekom 40 dana prije nego je uzašao u nebo.

Uz to, nedugo nakon što je uzašao u nebo, Isus Krist se ukazao Nefijcima i posluživao im (vidi 3 Nefi 11–28). Ima toga puno za slaviti!

Zašto ne rastegnuti svoje uskrsnje razdoblje? Neka vaša duša duže uživa u čudima Uskrsa. Svjesno uložite trud da budete kristolikiji tijekom 40 dana nakon Uskrsa. Za

nadahnuće razmotrite sljedeći poziv predsjednika Russella M. Nelsona: »Posvetite dio svojeg vremena da svakog tjedna proučavate sve što je Isus rekao i učinio kako je zabilježeno u Starom zavjetu, jer je on Jahve Starog zavjeta. Proučite njegove zakone zabilježene u Novom zavjetu, jer je on Krist Novog zavjeta. Proučite njegov nauk kako je zabilježen u Mormonovoj knjizi jer ne postoji Sveto pismo u kojem su njegovo poslanje i službeništvo jasnije objavljeni. I proučite njegove riječi zabilježene u Nauku i savezima, jer on nastavlja podučavati svoj narod u ovoj rasporedbi.«²

Vaše tradicije čekaju

Starješina Dieter F. Uchtdorf iz Zbora dvanaestorice apostola je naučavao: »Da bismo pronašli najvažniji dan u povijesti, moramo se vratiti natrag na tu večer prije gotovo 2.000 godina u Getsemanskom vrtu kada je Isus Krist kleknuo u snažnoj molitvi i ponudio sebe kao otkup za naše grijeh.«³

Vrijedi odvojiti vremena svake godine da promišljate o najvažnijim događajima u povijesti. Tradicije nam pomažu činiti upravo to, bilo da su to one s ovog popisa ili one koje vi odaberete.

Što ćete vi dodati ove godine? ■

NAPOMENE

1. Gordon B. Hinckley, »The Wondrous and True Story of Christmas«, *Ensign*, prosinac 2000., 5.
2. Russell M. Nelson, »Proroci, vodstvo i božanski zakon« (globalni sastanak duhovne misli za mlade odrasle osobe, 8. siječnja 2017.), broadcasts.lds.org.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Evo čovjeka!«, *Liahona*, svibanj 2018., 108.

Ovog Uskrsa provedite malo više vremena sjećajući se najvećeg dara ikada danog.

Najveći izričaj Božje ljubavi

starješina M. Russell Ballard

vršitelj dužnosti predsjednika Zbora dvanaestorice apostola

Bog izražava svoju ljubav prema nama omogućavajući nam vodstvo koje trebamo kako bismo napredovali i postigli svoj potencijal. Onaj koji zna najviše o nama, našem potencijalu i našim vječnim mogućnostima, dao nam je božanski savjet i zapovijedi u svojim priručnicima s uputama – Svetim pismima. Kada razumijemo i slijedimo ove upute, naši životi imaju svrhu i značenje. Učimo da nas naš Stvoritelj voli i želi nam sreću. U neusporedivom očitovanju ove božanske ljubavi za nas, poslao je svojeg Jedinorođenog Sina, Isusa Krista.

»Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.

Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu« (Ivan 3:16–17).

Isus je bio rođen u smrtnost. Živio je savršenim životom, a čineći to, obilježio nam je put za slijediti. Podučio je svoje učenike: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život« (Ivan 8:12).

Možemo početi razumjeti dubine Kristove ljubavi za nas kada razmotrimo da je bio voljan pomiriti i patiti za naše grijehе, »a to trpljenje prouzroči da ja, sâm Bog, najveći od svih, uzdrhtim od boli, i krvaram iz svake pore, te trpim i tijelom i duhom« (Nauk i savezi 19:18).

Ovoga Uskrsa dajmo posebnu zahvalu Bogu za Pomirenje i Uskrsnuće njegovog ljubljenog Sina Isusa Krista. Jer u njemu, po njemu i kroz njega ovo privremeno smrtno stanje može biti učinjeno trajnim, savršenim postojanjem za što riječi ne mogu izraziti našu radost.

Sva čuda prirode uvidi su u njegovu božansku moć i izrazi njegove ljubavi. Ipak, čeka nas najveće od svih čuda. Dogodit će se kada ćemo, po njegovoj moći, ustati iz smrti i groba u novi svijet koji neće preminuti, a na kojem ćemo, ako smo dostojni, biti s njim i našim Ocem na Nebu u vijeke vjekova. ■

iz obraćanja na Općem saboru u travnju 1988.

Radio u **auto kući**
svojeg oca početkom
1950-tih i bio je
najbolji prodavač.

Rođen
8. listopada 1928.
u **Salt Lake
Cityju, Utah.**

Pohađao je
**Sveučilište
Utah.**

predsjednik

M. RUSSELL BALLARD

Služio
cjelodnevnu
misiju u
Engleskoj.

Služio kao
**predsjednik
misije**
u misiji Kanada
Toronto od 1974.
do 1977.

Upoznao svoju ženu
Barbaru Bowen na
Sveučilištu Utah
tijekom aktivnosti
**»Hello Day
Dance«.**

Oženio se
**Barbarom
Bowen**
28. kolovoza
1951. u hramu
Salt Lake.

Ima **7** djece,
43 unučadi,
91 praunučadi.

Drži **Oreo keks** u kutijici
na svojem stolu kao podsjetnik
na dječaka koji je upravo dugo
putovao do kampa za izbjeglice,
primio paket keksi i prvi ponudio
predsjedniku Ballardu.

Djed:
starješina
Melvin J.
Ballard iz Zbora
dvanaestorice
apostola

Djed:
starješina
Hyrum Mack
Smith iz Zbora
dvanaestorice
apostola

Podržan u
**Zbor
dvanaestorice
apostola**
6. listopada 1985.
godine.

Odijeljen kao
**vršitelj
dužnosti
predsjednika**
Zbora dvanaestorice
apostola
14. siječnja 2018.

Nakon Općeg
sabara u
listopadu 1980.,
napisao je više od
600 pisama
ohrabrenja
članovima
koji su se mučili
sa svojim
svjedočanstvima.

VIŠE STRANICA ZA DJECU

Dobro iskoristite novi časopis *Prijatelj*. Nimate li djecu u svojem domu, možete:

- Dati časopis *Prijatelj* obitelji koja ne prima časopis *Lijahona*.
- Dati ga prijatelju ili susjedu.
- Predati ga voditeljici ili učiteljici u Maloj školi.

MLADE ODRASLE OSOBE
TREBATE POMOĆ S
VELIKIM ODLUKAMA?

42

MLADI
PRONAĆI MIR ZA
SEBE I DRUGE

52

USKRS
NOVE TRADICIJE

62

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSljednjih DANA

CROATIAN

Prijatelj

Dječji odsjek *Lijahone*, objavljuje Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Priča o
USKRSU

Vidi stranice 4–6

predsjednik
Russell M.
Nelson

Božji veliki DAR

Jednoga smo dana sestra Nelson i ja vidjeli neke tropske ribe u akvariju. Ribe jarkih boja te različitih oblika i veličina plivale su amo-tamo. Upitao sam obližnju radnicu: »Tko hrani ove predivne ribe?«

Odgovorila je: »Ja.«

Zatim sam upitao: »Jesu li vam ikada zahvalile?«

Odgovorila je: »Ne još!«

Neki su ljudi poput tih riba. Nisu svjesni Boga i njegove dobrote prema njima. Koliko bi bilo bolje kada bismo mogli biti svjesniji Božje ljubavi te mu iskazati tu zahvalnost.

Zahvalni na Isusu Kristu

Bog je poslao svojeg Sina, Isusa Krista, da nam pomogne. On je to učinio zato što nas toliko voli.

Isus je došao da nas **otkupi**.

Zbog njegovog **Pomirenja** možemo uskrsnuti nakon što umremo.

Zbog njegovog Pomirenja možemo se vratiti kako bismo zauvijek živjeli s Nebeskim Ocem.

Isus je objasnio:

»Ja sam uskrsnuće i život... Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će. Tko god živi i vjeruje u me, sigurno neće nigda umrijeti«
(Ivan 11:25–26).

To je predivna poruka Uskrsa! ●

*Iz govora »Bogu hvala«, Lijahona,
svibanj 2012., 77–80.*

otkupiti:

platiti za naše grijehе da bismo se mogli vratiti Bogu

Pomirenje:

kada je Isus patio za naše grijehе u Getsemanskom vrtu i umro na križu na Kalvariji

Isus je moj Spasitelj

Isus je uskrsnuo na uskrsnje jutro. Pročitajte rečenice kako biste saznali što je on učinio za nas. Obojite zraku sunca nakon što pročitate svaku rečenicu. Zatim obojite ostatak slike.

Isus je patio u Getsemaniju i na križu kako bi nas spasio od naših grijeha.

Isus je umro te je uskrsnuo kako bi nas spasio od smrti.

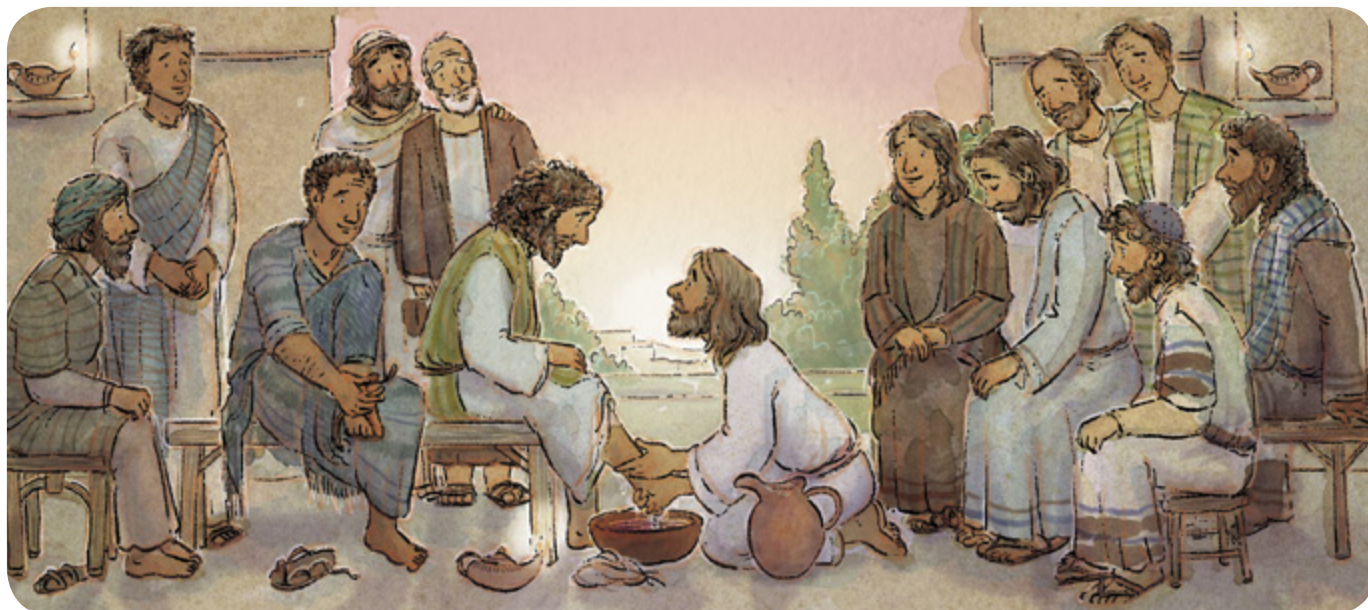
Isus nam je dao sakrament kako bi nam pomogao da ga se sjećamo.

Isus nas je podučio da praštamo drugima.

Isus nam je pokazao kako da budemo ljubazni.

Zbog Isusa svi ćemo uskrsnuti nakon što umremo.

Priča o Uskrsu

Isus je volio svoje prijatelje. Oprao je njihove noge.
Zatim im je dao sakrament. Rekao im je da ga se sjećaju.
Rekao im je da vole jedan drugoga.

Kasnije je Isus otišao u vrt. Molio se za sve nas. Osjetio je bol naših bolesti. Osjetio je bol naših grijeha.

Ljutiti su ljudi odveli Isusa.
Povrijedili su ga. Umro je
na križu za nas. Njegovi
su prijatelji stavili njegovo
tijelo u grobnicu.

Tri dana kasnije, njegovi su se prijatelji vratili. Grobnica je bila
prazna! Anđeli su im rekli: »Uskrsnuo je.« Isus je bio ponovno živ!
Zbog Isusa ćemo svi živjeti ponovno nakon što umremo.

Isus me voli. Mogu učiniti Uskrs posebnim sjećajući ga se. ●

Čitajte o uskršnjem jutru u Mateju 28.

Kad njemu vratim se

s radošću ♩ = 90-96

Riječi i glazba: Sally DeFord

1. Krist vo - li svo - je ov - či - ce, i kad od - lu - ta - ju, po
 2. Krist vo - li svo - je ma - le - ne, i od - lu - tam li ja, on
 3. Po u - za - nim on sta - za - ma, kroz ži - vot vo - di me, i

i - me - nu ih zo - ve, dok o - ne lu - ta - ju. Pas -
 po - svu - da me tra - ži i briž - no do - zi - va. Ja
 skre - nem li ja kri - vo, znam - Krist o - pros - tit će! Glas

ti - ra će po - slu - šat' glas, u tren po - žu - rit' sve, u
 po - slu - šat' ću Kris - tov zov, i tad po - žu - rit' se, u
 Spa - si - te - lja slu - šat' ću, i grije - ha klo - nit se, Krist

njež - ni past' mu za - gr - ljaj, kad nje - mu vra - te se.
 njež - ni past' mu za - gr - ljaj, kad nje - mu vra - tim se.
 pru - žit će mi ra - dost svu, kad nje - mu vra - tim se.

Copyright © 2019. Sally DeFord. Sva prava pridržana.

Ova pjesma smije se umnažati za povremenu, nekomercijalnu kućnu i crkvenu uporabu.

Ovo upozorenje mora sadržavati svaki načinjeni primjerak.

Jane McBride

Temeljeno na istinitoj priči

»Dobro činite« (2 Korinćanima 13:7).

»**T**rebam te da paziš na svojeg brata«, rekla je mama. »Tvoj tata i ja idemo pomoći nekome tko je bolestan.«

Podignula sam pogled dok sam pometala pod naše male kuće i kimnula. Mama je bila predsjednica Potpornog društva i često je išla posjećivati sestre našeg odjela.

»Hvala ti, Arlyn«, majka je rekla, dajući mi poljubac u tjeme. »John spava. A na pultu se diže tijesto za kruh. Molim te da ga ne diraš.«

Gledala sam kroz vrata dok su se mama i tata odvoznili u kolima niz našu prašnjavu cestu. Osjećala sam se ponosno što je mama imala povjerenja u mene.

Dok sam pometala kuhinju, zastala sam da pogledam tijesto za kruh. Jedva sam mogla dočekati da mama ispeče kruh večeras. Obično smo jeli svjež kruh s domaćim pekmezom. No ponestalo nam je pekmeza prije tri mjeseca.

Pekmez! Od pomisli sam ogladnjela i poželjela nešto slatko. Pogledala sam posudu sa šećerom, visoko na polici. Znam da ga je mama čuvala da napravi još pekmeza.

No što sam više mislila na šećer, tim sam gladnija bila. Naposljetku sam privukla stolicu do pulta i posegnula. Moji su prsti jedva dotaknuli posudu sa šećerom. Privukla sam ju bliže rubu police...

I tada je posuda iskliznula s police! Pokušala sam ju uhvatiti no pala je uz glasan pljusak posred tijesta za kruh. Šećer se prosuo svugdje po kruhu i pultu i po podu.

»O ne!« povikala sam. To je probudilo mojeg malog brata. Počeo je plakati. I ja sam htjela plakati. Što će mama reći na ovaj nered?

Dražesna iskrenost

Nakon što sam smirila Johna, učinila sam najbolje što sam mogla da počistim šećer. Izvukla sam posudu iz tijesta i oprala ju. Počistila sam šećer s pulta i poda. No ništa nisam mogla napraviti da izvučem šećer iz tijesta.

Pomislila sam da vratim posudu natrag na policu. Možda mama neće primijetiti da je prazna. No znala sam da to ne bi bilo ispravno. Stoga sam stavila posudu na stol i pričekala mamu i tatu da se vrate kući.

Kada su se vratili kući, mama je odmah primijetila posudu.

Duboko sam udahnula. »Samo sam htjela okusiti šećer. No srušila sam posudu s police. Pokušala sam počistiti, no nisam ga uspjela izvaditi iz tijesta.« Riječi su izletjele dok sam gledala dolje u pod.

Mama je bila tiho minutu.

»Tako mi je žao«, šapnula sam.

Mama je uzdahnula. »Pa, pretpostavljam da će kruh biti vrlo sladak večeras«, rekla je. Dignula sam pogled. Lagano mi se nasmiješila. »Hvala ti što si nam rekla što se dogodilo.«

Dok smo te večeri jeli zašećerani kruh, mama i tata i ja razgovarali smo o iskrenosti.

»Svi mi puno griješimo u životu«, rekao je tata. »No kada smo iskreni i nastojimo se pokajati, Nebeski Otac i Isus su sretni. Uvijek ćemo biti blagoslovljeni kad smo iskreni – čak i ako se u početku čini teškim.«

I dalje sam bila tužna jer sam prosula šećer. Zнала sam da zbog moje greške vjerojatno nećemo imati toliko pekmeza ove godine. No bilo mi je drago što sam rekla istinu. To je bio sladak osjećaj koji nikakva količina šećera ne može dati. ●

Autorica živi u Coloradu, SAD.

»Obdržavanje božanskih zapovijedi donosi blagoslov, svaki puta! Kršenje božanskih zapovijedi donosi gubitak blagoslova, svaki puta!«

Predsjednik Russell M. Nelson »Pokažite svoju vjeru«, *Lijahona*, svibanj 2014., 30.

Starješina Bednar posjećuje Indiju

Starješina David A. Bednar putovao je sa svojom suprugom Susan Bednar kako bi iznio svoje svjedočanstvo o Isusu Kristu članovima Crkve u Indiji. Indija je jedna od najvećih država na svijetu. A uskoro će imati svoj prvi hram!

Starješina i sestra Bednar otišli su u grad Rajahmundry. Apostol nikada prije nije bio tamo.

Djeca su se uspjela rukovati sa starješinom Bednarom.

Ova je djevojčica postavila starješini Bednaru pitanje na sastanku u gradu Hyderabadu.

»Što više putujem svijetom, što više naroda posjetim, od što sam više ljudi blagoslovljen učiti, tim više otkrivam da su ljudi diljem svijeta u osnovi isti.«

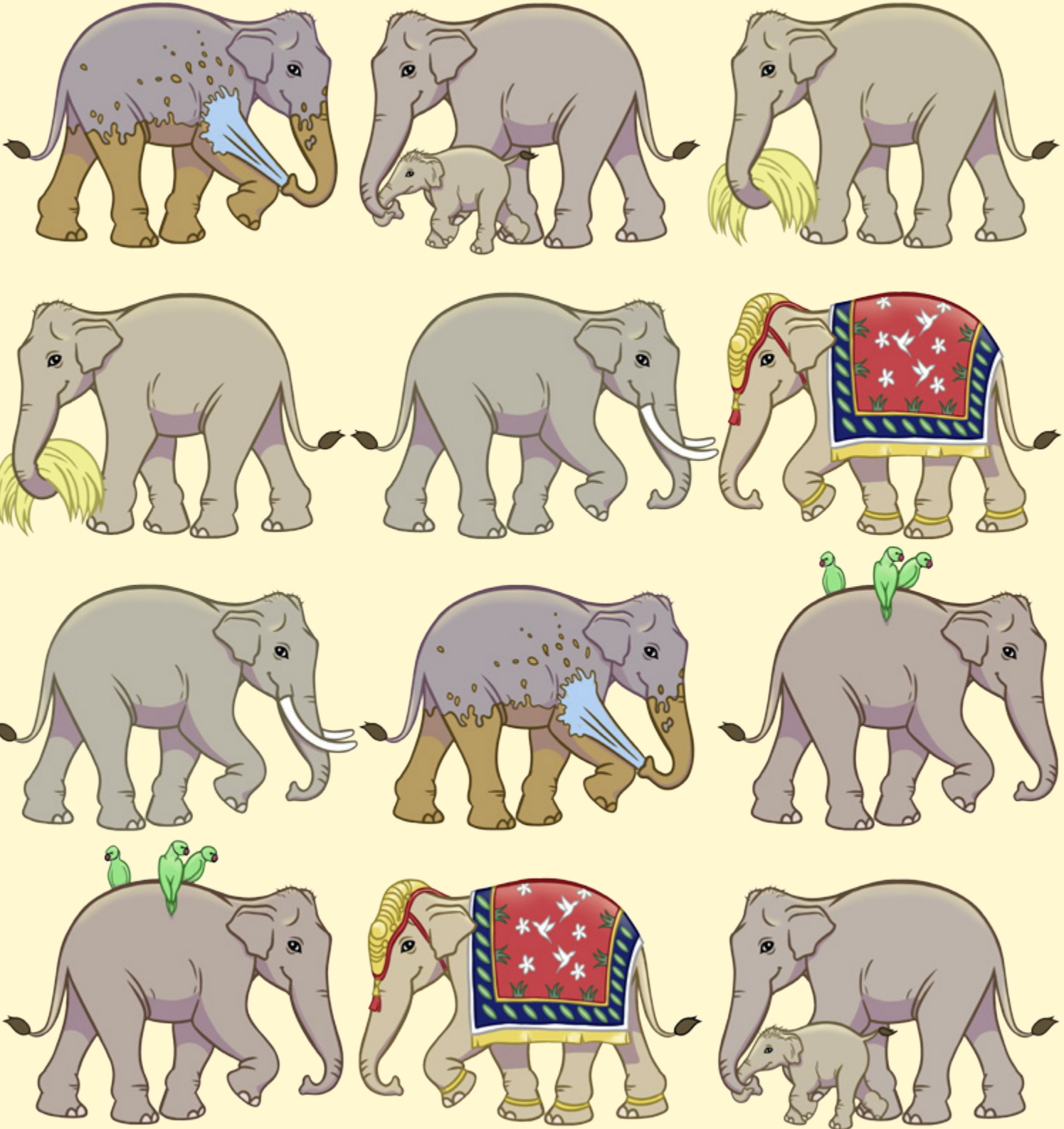
Svi su bili sretni što su čuli svjedočanstvo Apostola Božjega!

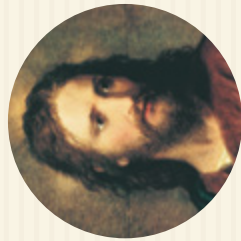

UPARITE SLONOVE

U Indiji postoji oko 30.000 slonova. Koliko odgovarajućih parova možete pronaći ispod?

Koje su neke od vaših omiljenih životinja koje su Nebeski Otac i Isus Krist stvorili?

Naši PROROCI i APOSTOLI

Isus Krist vodi Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana preko proroka i apostola. Čitajte o njima ispod. Zatim **izrežite slike sa stranice P23** i zalijepite ih na mjesto u tablici. Zalijepite selotejpom vrh svake slike kako biste ih mogli podignuti da pročitate činjenice ispod.

- Prvi mu je posao bio čišćenje servisa za popravke radlja
- Postao je odvjetnik i sudac Vrhovnog suda Ute
- Bio je predsjednik Sveučilišta Brigham Younga

- Bio je kardiokirurg
- Učio je nekoliko jezika, uključujući mandarinski
- Ima 10 djece: 9 kćeri i 1 sina

- Igrao je košarku u srednjoj školi
- Njegov ga je otac podučavao fizici na obiteljskoj ploči
- Bio je predsjednik Sveučilišta Ricks College – sada Sveučilišta Brigham Younga – Idaho

predsjednik Dallin H. Oaks

prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu

- Dobio nadimak »biskup« na koleđu zbog svojih visokih mjerila
- Bio je vlasnik auto kuće
- Služio je kao misionar u Engleskoj i kao predsjednik misije u Torontu u Kanadi

predsjednik Russell M. Nelson

17. predsjednik Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

- Bio je misijski suradnik starijini Cooku u Engleskoj
- Radio je za Crkveni obrazovni sustav
- Bio je predsjednik Sveučilišta Brigham Younga

- Dva puta je bio izbjeglica kao dijete
- Bio je kapetan zrakoplova
- Uživao je u skijanju s djecom i unucima

predsjednik Henry B. Eyring

drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

- Bio je vođa napada (»quarterback«) u timu američkog nogometa u svojoj srednjoj školi
- Nakon služenja misije u Njemačkoj, krstio je svojeg oca za člana Crkve
- Bio je predsjednik Sveučilišta Ricks College kada je postalo Sveučilište Brigham Younga – Idaho

predsjednik M. Russell Ballard

vršitelj dužnosti predsjednika Zbora dvanaestorice apostola

starješina Jeffrey R. Holland

iz Zbora dvanaestorice apostola

starješina Dieter F. Uchtdorf

iz Zbora dvanaestorice apostola

starješina David A. Bednar

iz Zbora dvanaestorice apostola

- Stekao je svjedočanstvo nakon što je proučavao Sveta pisma i molio se sa svojim starijim bratom
- Vidio je svoju buduću ženu na predstavi talentata 7. i 8. razreda osnovne škole
- Služio je kao vođa Crkve na Filipinima i Pacifičkom otočju

starješina Quentin L. Cook

iz Zbora dvanastorice apostola

- Pekao je domaći kruh za svoju obitelj dok je odrastao
- Sudjelovao je Svečanoj povorci na brdu Kumora u New Yorku kao tinejažer
- Radio je kao odvjetnik prije nego je pozvan kao apostol

starješina D. Todd Christofferson

iz Zbora dvanastorice apostola

- Služio je kao misionar i kasnije kao predsjednik misije u Japanu
- Započeo je poslovanje s izgradnjom i prodavanjem opreme za vježbanje
- Služio je kao biskup za cijelu Crkvu

starješina Gary E. Stevenson

iz Zbora dvanastorice apostola

- Njegovo srednje ime, Gunnar, znači »hrabri vojnik«
- Preselio se sa svojom obitelji iz Ute u Švedsku kada je imao 11 godina
- Radio je kao kardiolog

starješina Dale G. Renlund

iz Zbora dvanastorice apostola

- Odrastao je na mlijeckarskoj farmi u Idahu, SAD
- Služio je kao misionar i kao predsjednik misije u Francuskoj
- Govori francuski, portugalski, španjolski i engleski jezik

starješina Neil L. Andersen

iz Zbora dvanastorice apostola

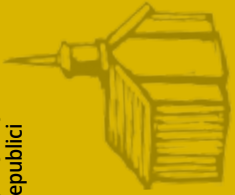
- Voli životinje, uključujući pingvine
- Voli upoznavati ljude u svakoj državi
- Imala zapise iz obiteljske povijesti sve do Prvog Zmoja Gongga rođenog 837. godine.

starješina Gerrit W. Gong

iz Zbora dvanastorice apostola

- Bio je predsjednik misije u New York Cityju, SAD
- Njegovo je geslo: »Ljudi su najbitniji«
- Posvetio je prvu građevinu svetaca posljednjih dana u Češkoj Republici

starješina Ronald A. Rasband

iz Zbora dvanastorice apostola

- Dolazi iz Brazila gdje je služio misiju te je bio predsjednik misije u Portugalu
- Kao dječak je učio o Crkvi sa svojom obitelji
- Počeo se pripremati za misiju kada je imao 12 godina

starješina Ulisses Soares

iz Zbora dvanastorice apostola

Provjerite svoje odgovore na stranici [lds.org/prophets-and-apostles](https://www.lds.org/prophets-and-apostles).

NESTALI KAPUT

Sheila Kindred

Temeljeno na istinitoj priči

»Ja, Gospod, oprostit ću kome hoću oprostiti, no od vas se traži da opraštate svim ljudima« (Nauk i savezi 64:10).

»Mama, kaput mi je nestao!« rekao je Brad. Bilo je vrijeme da se krene kući iz crkve, no Brad nije mogao naći svoj kaput na vješalici.

»Jesi li siguran da si ga tu objesio?« mama je upitala.

»Da. Bio je baš tu.« Bradov je kaput bio svjetlo plav i crven. Bilo ga je teško previdjeti.

»Možda je pomaknut. Pogledajmo po zgradi«, rekao je tata.

Mama, tata i Brad su se razišli kako bi provjerili različite sobe. Pogledali su u kutiji izgubljenonadeno, u kapeli, u Bradovom razredu Nedjeljne škole, u sobi Male škole i po svakoj vješalici. Čak su pogledali u toaletima, no nisu pronašli kaput.

»Vjerojatno ga je netko slučajno uzeo. Siguran sam da će ga vratiti sljedećeg tjedna čim shvate da nije njihov«, rekao je tata.

»U međuvremenu, možeš nositi svoj stari kaput«, rekla je mama.

Brad se namrštió. Nije volio svoj stari kaput. Bio je tanak, izbledio i premali za njega. Svidjelo mu se što je u novom crveno-plavom kaputu izgledao kao super heroj.

»Netko je vjerojatno vidio koliko je sjajan moj kaput pa ga je ukrao«, Brad je pomislio. Kako se to može dogoditi u crkvi? Svi bi tamo trebali biti pošteni. Brad nije htio dopustiti da se lopov izvuče s time. Imao je plan. Sljedeće će nedjelje pažljivo gledati da bi vidio tko nosi njegov kaput. Tada će ga zgrabiti natrag i povikati: »Stani lopove!« Bit će im žao što su ga ikada uzeli.

Brad je jedva mogao dočekati nedjelju da provede svoj plan. No sljedeće je nedjelje bilo previše toplo za kapute, kao i nedjelje nakon toga.

Naredne je nedjelje Brad sumnjičavo gledao sve dječake u Maloj školi, pitajući se tko je ukrao njegov kaput. Je li to bio taj visoki dječak? Ili je možda bila djevojčica. Osjećao se kao da nikome ne može vjerovati. Bradu se nije svidao taj osjećaj.

Nakon crkve Brad je požurio po zgradi, gledajući obitelji kako odijevaju svoje kapute. No nigdje nije vidio svoj kaput. Čak je ponovno provjerio kutiju izgubljenonadeno... no kaputa nije bilo. Gdje bi mogao biti?

Na putu kući, Brad je smislio novi plan. Molit će se. Znao je da Nebeski Otac može pronaći izgubljene stvari. Te se večeri Brad molio i rekao: »Nebeski Oče, molim te reci mi tko je uzeo moj kaput. Želim ga natrag.«

Brad je čekao da mu ime ili lice pljačkaša padnu na pamet. No umjesto toga je počeo misliti o svojem prijatelju Carlu. Brad je obično sjedio pokraj Carla u Maloj školi. Zajedno su se puno smijali i šalili. No Carl nije bio u crkvi nekoliko tjedana. Nedostajao je Bradu.

Što ako je *Carl* uzeo njegov kaput? Možda se Carl bojao doći u crkvu sada jer je mislio da mu Brad više neće biti prijatelj. Brad je htio da Carl ponovno dođe u crkvu. Ako je Carl uzeo njegov kaput, Brad je odlučio da neće vikati na njega. Oprostit će mu.

Brad se popeo u krevet, osjećajući se bolje.

Sljedeće nedjelje u Maloj školi Carla nije bilo, no novi je dječak bio tamo. Nosio je kravatu s crvenim i plavim prugama.

»Sjajna kravata«, rekao je Brad, sjedeći pokraj novog dječaka. »Izgledaš kao super heroj.«

Dječak se nasmiješio.

Brad se također nasmiješio. Više nije tražio pljačkaše. Tražio je prijatelje. ●

Autorica živi u Iowi, SAD.

Pozdrav iz Estonije!

Mi smo Margo i Paolo.
Ove godine putujemo
po svijetu kako bismo
saznali više o Božjoj
djeci. Pridružite nam se
u posjetu Estoniji!

Ovo je Tallinn, glavni grad Estonije. Star je oko 800 godina! Estonija ima mnoga divlja mjesta, poput šuma i močvara. Zapravo, više od polovice Estonije prekriveno je šumom. Mnogi ljudi u Estoniji vole provoditi vrijeme u prirodi.

Evo kako reći »zdavo«
na estonskom jeziku:

Tere!

A ovako izgovarate
naziv Crkve:

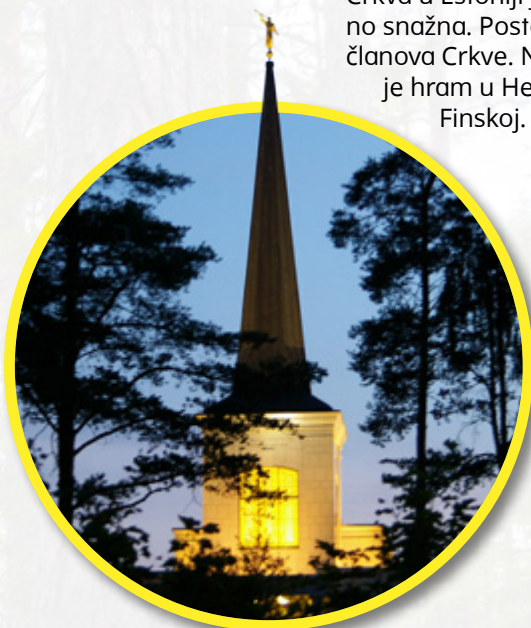
Viimse
Aja Pühade
Jeesuse Kristuse
Kirik

Estonija se nalazi u
sjevernoj Europi. Ima
više od 2.000 otoka.
U Estoniji živi oko
1,3 milijuna ljudi.

Što je za večeru u Estoniji? Možda svinjetina ili ukiseljena riba s krumpirom, kupusom, kiselim vrhnjem i crnim kruhom. To se zove sendvič od papalina.

Crkva u Estoniji je malena, no snažna. Postoji oko tisuću članova Crkve. Najbliži im je hram u Helsinkiju u Finskoj.

Volite li pjevati u Maloj školi? Svakih pet godina, Estonci se okupljaju na velikom festivalu kako bi proslavili svoju državu pjevanjem i plesom.

**Jeste li iz Estonije?
Pišite nam! Rado bismo vas čuli.**

Hvala vam što ste istražili Estoniju s nama. Vidimo se sljedeći puta!

Upoznajte dvije sestre iz Estonije!

Jedne večeri kada sam htjela ići u krevet, medvjedića mi nije bilo. Tražila sam ga, no nisam ga mogla pronaći. Molila sam se. Tada sam pronašla svojeg medvjedića i lijepo sanjala.

Bianka J. (7)

Naša obitelj voli služiti drugima. Služenje nam pomaže osjetiti Duha Svetoga koji nam daje topao osjećaj mira. Moje sestre i ja pripremamo darove za druge jer želimo da se osjećaju voljeno.

Piibe J. (10)

Osjećati se NOVO

Jessica Larsen

Temeljeno na istinitoj priči

Estonija

»Imam iznenađenje!«, *Ema* (majka) je rekla kada je pokupila Rasmusa iz škole. Zajedno su se prošetali niz uske ulice poredane živopisnim zgradama.

»Rosolje za večeru?«, Rasmus je pogađao u nadi. Jeli su to jelo baš prošli tjedan za njegov sedmi rođendan. No uvijek je mogao pojesti još salate od cikle i krumpira s ukiseljenim haringama!

Ema je odmahнула glavom uz smiješak. »Jutros sam upoznala dvije djevojke u autobusu. Misionarke. Dolaze nas večeras posjetiti kako bi razgovarale o njihovoj crkvi.«

Rasmus je pogledao znatiželjno. Nikada prije nije upoznao misionare.

Bio je u svojoj spavaćoj sobi i igrao se s vatrogasnim kamionom kada su misionarke došle. »Tere! Tere! Zdravo!«, pozdravile su *Emu* dok su ulazile u stan. Skinule su

svoje teške čizme i obukle kućne papuče koje je *Ema* čuvala za posjetitelje. *Ema* ih dovela do narančastog kauča. No Rasmus se držao podalje kod vrata.

Viša ga je žena primijetila i nasmiješila se. Na njezinoj je crnoj pločici pisalo Ōde Craig (sestra Craig). »Tvoja nam je majka rekla da si upravo imao rođendan«, rekla je. »Donijele smo ti nešto.« Uručila mu je malu karticu. Rasmus ju je pažljivo pogledao.

Bila je to slika čovjeka. Nosio je bijelu halju, a ruka mu je bila ispružena.

»Znaš li tko je to?«, upitala je Ōde Craig.

Rasmus nije znao ime čovjeka. Nikada prije nije vidio ovu sliku. No čovjek je izgledao ljubazno i snažno. »Mislili da je on kralj!«, Rasmus je rekao.

Obje su se misionarke nasmiješile. »Da, jest! On je Kralj kraljeva! Njegovo je ime Isus Krist.« Ōde Craig je izvadila

knjigu s plavim koricama. »A ovo je knjiga koja podučava o njemu, *Mormoni Raamat*. Mormonova knjiga.«

On i *Em*a počeli su čitati Mormonovu knjigu svakoga dana prije odlaska u školu. Tijekom škole su Rasmus i njegov razred išli u šetnje u prirodi, a zatim bi odri-jemali. Nakon škole on i *Em*a često su se sastajali s misionarkama. Razgovarali su s misionarkama o tome što su pročitali u Mormonovoj knjizi. Ponekada je *Em*a hranila sve s jelom *kringel*, pletenicom kruha s cimetom. Vikendima su se on i *Em*a vozili biciklima ili imali piknik na plaži. Ponekada bi išli na duge šetnje u šumi ili uzduž omiljene rijeke.

Tijekom jedne od tih šetnji, *Em*a mu je rekla da bi htjela biti krštena. Rasmus se osmijehnuo. Misionarke su zatražile od *Em*e da se moli o tome treba li biti krštena ili ne. Zvučalo je kao da je dobila svoj odgovor!

»I znam gdje ću biti krštena«, rekla mu je uz osmijeh. »Možeš li pogoditi?«

Rasmus je razmislio o lekciji misionarki o krštenju. Pokazale su sliku na kojoj je Ivan Krstitelj krstio Isusa u rijeci...

»Rijeka!«, izjavio je. »Naša omiljena rijeka.«

Tjedan dana kasnije, Rasmus je stajao na obali rijeke s misionarkama i nekim drugim ljudima iz crkve. *Em*a je bila spremna biti krštena. Bila je u potpunosti uro-njena u vodu, baš poput Isusa. Kada je izašla, smiješila se. Rasmus je htio zauvijek zapamtiti ovaj trenutak – plavu vodu, bijelo poljsko cvijeće u zelenoj travi i smiješak njegove majke.

»Kako izgleda biti kršten?«, kasnije je upitao dok su svi jeli keksiće koje su misionarke donijele.

»Predivno«, rekla mu je. »Htjela sam ostati u rijeci zauvijek. Osjećam se tako novo!« Snažno ga je zagrlila.

»Za svoj sljedeći rođendan želim biti kršten baš poput tebe i Isusa«, rekao joj je. »I ja se želim osjećati novo!« ●

Autorica živi u Teksasu, SAD.

Reyna I. Aburto

druga savjetnica u
Općem predsjedništvu
Potpornog društva

Vidjet ću ga opet

Odrasla sam u Nikaragvi. Kada sam bila mala, sve sam radila sa svojim starijim bratom. Zajedno smo išli u školu. Zajedno smo išli u trgovinu. Proživjeli smo razne pustolovine u našem dvorištu. Bili smo sretni.

Tada, kada sam imala devet godina, dogodilo se nešto vrlo tužno. Moj je brat poginuo u potresu. U početku mi se nije činilo stvarnim da ga nema. Zamišljala bih da će pokucati na naša ulazna vrata. Rekao bi nam da je samo bio odsutan negdje. Zнала sam gledati u vrata, želeći da će se to dogoditi. Jako sam ga htjela ponovno vidjeti.

Tijekom vremena mi je postalo lakše. Još uvijek mi je nedostajao moj brat, ali sam se ponovno uspjela osjećati sretnom.

Tada nisam bila članica Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. No kada sam odrasla, saznala sam za Crkvu i bila sam krštena. Jednoga sam dana prala suđe. Bilo je to vrijeme Uskrsa. Razmišljala sam o Uskrsnuću i sjetila se svojeg brata.

Odjednom me preplavio osjećaj. Sjetila sam se sanjarenja o svojem bratu. Shvatila sam da to uopće nije bilo besmisleno! Došlo je od Duha Svetoga da me utješi i vodi. Jednoga će dana moj brat doista biti uskrsnut. I ja ću ga doista ponovno vidjeti.

Ako je netko koga volite preminuo, u redu je da vam nedostaje i da se osjećate tužno. Razgovarajte sa svojom obitelji ili odraslom osobom kada se osjećate spremno. Molite se Nebeskom Ocu o tome kako se osjećate. On vam može pomoći da ponovno osjetite mir.

Bez obzira na sve, sjetite se da vas Isus Krist voli. Za Uskrs se sjećamo njegove žrtve za nas. Zbog njega ćemo svi mi uskrsnuti i možemo živjeti sa svojim obiteljima zauvijek. ●

Kartice utjehe

Izrežite ove kartice. Možete ih presaviti popola ili ih iskoristiti kao straničnike. Držite ih u svojim Svetim pismima ili na drugom mjestu kako biste ih gledali kada se osjećate tužno, usamljeno ili uplašeno.

»Neću vas ostaviti
siročad. Vratit ću
se k vama.«

Ivan 14:18

»‘On će otrti svaku
suzu’ s njihovih očiju.«

Otkrivenje 21:4

»Stoga budite odvažni,
i ne bojte se, jer ja
sam, Gospod, s vama,
i stajat ću uz vas.«

Nauk i savezi 68:6

Pokazati i reći

Volim vidjeti hram.

Rebecca C. (9) Aragua, Venezuela

Kada smo ušli u auto jednoga dana, nismo ga mogli pokrenuti. Provjerili smo motor, no ništa se nije dogodilo. Osjetila sam da se moram pomoliti pa sam to i učinila. Nekoliko minuta kasnije, pokrenuli smo auto. Tako mi je drago da mi Nebeski Otac uvijek može pomoći.

Brooklyn B. (9) Quetzaltenango, Guatemala

Prije dvije je godine novi dječak došao u naš razred u školi. Bio je neprijazan prema drugima. Svima je postao odbojan i nitko nije bio ljubazan prema njemu. Čini mi se da ga je činilo tužnim pa nisam radila što su drugi radili. Nekoliko je mojih prijatelja primijetilo moj primjer i slijedilo me. Vjerujem da ću, ako činim ono što Bog želi da činim, biti sretnija i sigurnija. Vjerujem da ću, ako imam hrabrosti i kažem što mislim, pronaći prijatelje koji će me voljeti takvu kakva jesam.

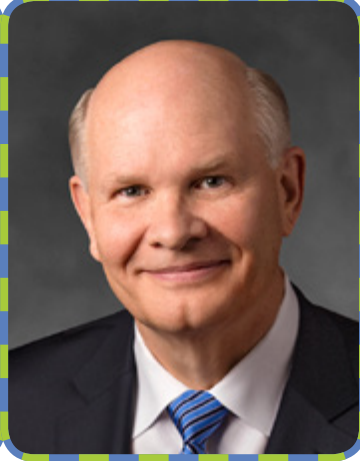
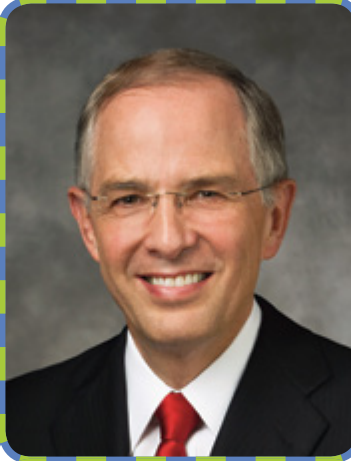
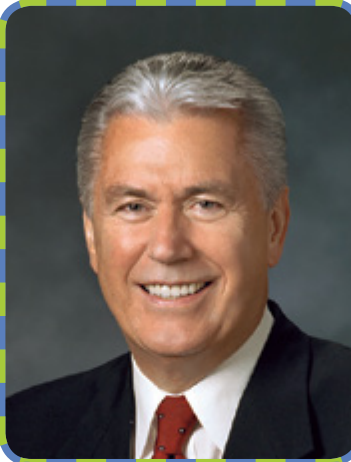
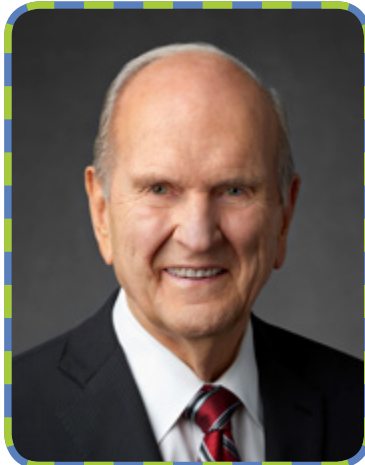
Vestina K. (11) Vilnius, Litva

Volim igrati nogomet s mlađom djecom i podučiti ih novim vještinama. To je jedan način na koji volim služiti.

Sasha K. (11) Moskva, Rusija

Iskoristite ove fotografije kako biste ispunili tablicu na stranicama P12-P13.

Dragi roditelji

Ovog se mjeseca u časopisu *Prijatelj* nalaze priče i aktivnosti koje će pomoći vašoj obitelji proslaviti Uskrs. Nadamo se da će vaša obitelj uživati razmišljajući cijelog mjeseca o Uskrsu!

- »Božji veliki dar« (P2) – uskršnja poruka predsjednika Russella M. Nelsona
- »Isus je moj Spasitelj« (P3) – aktivnost bojanja o Isusovom Pomirenju i Uskrsnuću
- »Priča o Uskrsu« (P4–P6) – Ilustrirana svetopisamska priča
- »Kad njemu vratim se« (P7) – predivna nova pjesma o pokajanju
- »Osjećati se novo« (P18) – priča o dječaku iz Estonije koji uči o Isusu
- »Vidjet ću ga ponovno« (P20) – svjedočanstvo sestre Reyne I. Aburto o Uskrsnuću

Molimo vas da nam javite kako je vaša obitelj iskoristila ove priče i aktivnosti.

Imajte blagoslovljeni Uskrs!

Prijatelj

New Friend

50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 SAD
liahona@ldschurch.org

Pronađite Lijahonu skrivenu unutra!

KAZALO

- P2** Od Prvog predsjedništva: Božji veliki dar
- P4** Priče iz Svetih pisama: Priča o Uskrsu
- P7** Glazba: Kad njemu vratim se
- P8** Dražesna iskrenost
- P10** Apostoli diljem svijeta: Starješina Bednar posjećuje Indiju
- P12** Naši proroci i apostoli
- P14** Nestali kaput
- P16** Pozdrav iz Estonije!
- P18** Osjećati se novo
- P20** Vidjet ću ga opet
- P22** Pokazati i reći
- P23** Fotografije proroka i apostola